
MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 03743 0196

I

32

H10c

BOUŘE. Der Sturm.

Zpěvohra o 3 jednáních.
Báseň
dle sujetu stejnojmenné dram. pohádky
Shakespeareovy
napsal

Oper in 3 Acten.
Gedicht
nach dem Sujet des gleichnamigen Märchens
Shakespeare's
von

Jaroslav Vrchlický.

Hudbu složil — Musik von

Zdenko Fibich.

Op. 40.

Klavírní výtah_Klavierauszug.

PRAHA - PRAG.
FR. A. URBÁNEK.

Lith. ústav Engelmanna & Mühlberga v Lipsku
13242

LIBRARY
NOV 13 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

OSOBY.

Alonso, král Neapolský.
Sebastiano, jeho bratr.
Fernando, syn krále Neapolského.
Antonio, bratr Prosperův, nepravý vévoda Milánský.
Gonzalo, } dvořané.
Adriano, }
Prospero, kouzelník, bývalý vévoda Milanský.
Miranda, jeho dcera.
Kaliban.
Trinkulo, } dobrodruzi.
Stefano, }
Ariel.
Sbor duchů.
Sbor družiny.

Místo děje: začarovaný ostrov v Středomoří, doba pohádková.

PERSONEN.

Alonso, König von Neapel.
Sebastiano, sein Bruder.
Fernando, sein Sohn.
Antonio, Usurpator von Mailand.
Gonzalo, } Höflinge.
Adriano, }
Prospero, Zauberer, ehemals Herzog von Mailand.
Miranda, seine Tochter.
Kaliban.
Trinkulo, } Abenteuerer.
Stefano, }
Ariel.
Chöre der Geister.
Chor der Mannschaft und Gefährten.

Ort der Handlung: Eine verzauberte Insel im Mittelmeer, Märchenzeit.

BOUŘE.

Jednání I.

DER STURM.

I. Act.

Zd. Fibich. Op. 40.

Maestoso e Largo.

Allegro con fuoco.

ff sffz ff ben marcato ffz ff

ben marc. ff ffz ff ben marc.

f fp ff

f fp ff

ff

ff sempre *sfz* *sfz* *sfz*

ff

molto

cresc.

8

ff *ff* 3

8

sfz *sfz* *sfz*

Poco più mosso.

fff

sffz

Opona se zvedne.
Der Vorhang geht auf.

Bouře. Okouzlený ostrov tropický. V levém popředí obydlí Prosperovo ve slohu fantastickém.
Sturm! Eine verzauberte tropische Insel. Links vorne die Wohnung Prosperos im fantastischen Stile.

ff sempre

V popředí mezi platany lavička. Odsud volný výhled na zmítané bouří moře. Je vidět v mraku a mlze s vlnami
Im Vordergrunde zwischen Platanen eine Bank. Von hier aus freier Ausblick auf die wildgehenden Wogen des durchthürmten Meeres.

zápasící korab, který po krátké chvíli zajede mezi skály a zmizí. Bouře ztichne. Z obydlí vyjde Prospero a Miranda.
Zwischen Wolken und Nebel ist ein mit Wellen kämpfendes Schiff zu sehen, welches nach kurzer Zeit zwischen den Felsen verschwindet. Der

sffz

ff

Prospero, muž asi padesátiletý, ušlechtilého zevnějšku, oblek prostý učence, dlouhý prokvětalý
Sturm verstummt. Aus seiner Wohnung kommt Prospero mit Miranda. Prospero ein Mann von etwa

ff

vlas i vous, v ruce čarovný prut, přes bedra má přehozený kouzelnický plášť. Miranda, krásná osmnáctiletá dívka
fünfzig Jahren. Edle Erscheinung gekleidet in die einfache Tracht eines Gelehrten. Langes graumelirtes Haar, langer Bart. In der Hand

sffz

mf

ff

ff

trägt Prospero einen Zauberstab und seine Lenden umhüllt ein Zaubermantel. Miranda ein schönes achtzehnjähriges Mädchen im weissen Kleide.

ff

ff

ff *sffz*

sffz

ff sempre

fff

ff tutta forza

Miranda.

mf

Ach, pro-sím, ot-če, bou - - ři za-ča-ruj,
Ach, bit-te Va-ter, en - de die-sen Sturm,

p

ať či-stý a-zur kmi-tne mra-ky zas a zbou-ře-né
dass durch die Wol-ken wie-der Licht er-strahl' und Ru-he wird

se vl-ny zko-nej-ší!
dem wil-den Wo-gen-schwall!

f

Zřím stá - le o_nen ko_ráb zmí - ta_ný,
Ich se - - he im_mer das ver - schlag'_ne Schiff,

ba sly_ším je_ho plav_ců vý_kři_ky, mně
ich hö - re sei_ner Schif_fer Hül - fe_ruf! sie

lí - - to jich, ó ji - stě v chví - li
thun mir leid, o die - se Weil ge -

té spí kde_si na dně v mo_ři hlu - bo - ko.
wiss schläft man_cher schon auf tie_fem Mee - res - grund.

Meno mosso.

Prospero.

Již upokoj se sladké dítě mé, vyvázli

Sei be - ru-higt nur, du mein sü - sses Kind, ge-ret - tet

Meno mosso.

pp

m.s.

p

Moderato assai.

šťastně a sem přistáli; ta bouře, mé dítě, byla pro tebe, čas přišel, všecko tobě vyjevit!

sind sie, und sie lan-den hier; der Sturm, mein hol-des Kind, von Nö-ten war. Dir al-les zu er-klä-ren, kam die Zeit!

Moderato assai.

pp

pp

mf Mir.

Ach bě - da! otče můj, co

Ach Va - ter, sag; was wer - de

sfz

sfz

(Prospero sundá s beder plášť čaroděje. Poslední dozvuky bouře uhasnou.)
(Prospero legt den Zaubermantel ab. Die letzten Töne des Sturmes verhallen.)

u - sly - ším?
hö - ren ich?

p pp pp

Prosp.

Tu bou - ři stvo - ři - lo mé u - mě - ní, by ko - ráb mohl
Dies Stürmen mei - ne Kunst ge - schaf - fen hat, da - mit das Schiff an

p mf p

Mir. **Prosp.**

při - stát k na - šim bře - hům. Ó vy - pravuj, mou lá - káš zvě - da - vost. Já
uns'rem U - fer lan - de. O sprich! denn mei - ne Neugier wecktest du! Ich

p mf pp p

ne - jsem, slad - ké dí - tě, co se zdám.
bin nicht, was ich schei - ne, sü - sses Kind!

f

p *mf*

Let dva_náct s te - bou ta - dy pře - bý - vám, dřív Mi - lan pá - nem
Seit ich hier leb', zwölf Jahr' ver - stri_chen sind, Mi - la - nos Für_sten

pp *p*

na - zý - val mne svým, než o - su - dem jsem u - chvá_cen byl zlým!
nannt man frü - her mich, eh' bö - sem Schick_sal un - ter - le - gen ich!

pp

Já bratra měl, ten An_to_ni_o se zval, já vě - řit li_dem všem si
Mein jüng'rer Bruder hiess An_to - ni - o, ich schenkte al_len Menschen

p *p*

f *p*

při_vyk_nul, jak te - prv bra_tru! Já mu ne_chal vlá - du,
Glauben froh, wie erst dem Bru_der! Macht gab ich ihm al - le,

mf *f* *pp* *pp*

a v taj_né vě_dy po_no_řil se sám, chtěl po_zná_ní jsem
*und leb_te nur ge_hei_mer Wis_sens_macht. Das Licht wollt' ich er_*

pp

f

zář urva_ti tmám!
for_schen und die Nacht!

f

a za_tím jsem si
und schuf in_des_sen

mf f sfz

chy_stal ce_stu k pá_du.
mir den Weg zum Fal_le!

mf

Můj bra_tr do_bro_ty mé
Mein Bru_der dank_te mir mit

f mf p

f

zne_u_žil, strh na se vlá_du,
schnö_dem Lohn, nahm mir die Herr_schaft,

poco rit.

trůn mi
raub_te mir den

mf ff mf

Più mosso

Mir. *f* — *mf* Prosp.

u - loupil. Je mo - žná, po - věz, že to bra - tr byl? Ba
Thron! Ist's möglich, war er dei - nes Va - ters Sohn? Mein

p *mf*

bra - tr můj, a vy - zná - vám to s ža - lem! S mým
Bru - der, ja, wenn's auch dein Sinn nicht fas - set. Und

ffp *pp*

ne - pří - te - lem, Ne - a - pol - ským krá - lem, on spo - jil se
mit Ne - a - pels Kö - nig, der mich has - set, ist er auf

mf

mne pře - pad na mém hra - du a strašným sku - tkem do - vr - šil svou
mei - nem Schlos - se ein - ge - drungen, der schrecklich - ste Ver - rat ist ihm ge -

ff
p
zra - du! Od mi - lých kněh mne vy - rval v no - ční
lun - gen! Er riss mich Nachts von den ge - lieb - ten
ff
pp
do - bě, strh věr - ný lid můj, strh mé voj - sko k so - bě, a
Bü - chern, wusst mei - ne Treuen sich, mein Heer zu si - chern, gab
mf
f
ff
pp
taj - ně mne a te - be o pul - no - ci v člun ma - lý spou - ta - né vzdal
dich und mich des Nachts im klei - nen Bo - te, der Wut der Wel - len preis und
mf
f
Mir.
ži - vlů mo - ci! Že raděj vše - cky ne - po - vraždil nás!
droh'ndem To - de! Dass er nicht si - cherm To - de uns geweiht!
mf
f
f

Lento.

p Prosp.

Šest ro_ků by_lo to_bě vo_nen čas a tvé_mu kou_zlu jen a tvé_mu
Sechs Jah_re zähl_test du zu je_ner Zeit und dei_ner An_mut nur, der lieb_lich

Lento.

ppp p dolciss.

vdě_ku lze dě_ko_vat, že z vln di_vých vzteku jsme za_chrá_ně_ni by_li.
hel_len, ver_danken wir, dass vor der Wut der Wel_len ge_schützt wir wurden endlich!

mf f poco rit.

fp espress. poco rit.

a tempo

p

Dvo_řan je_den slul Gon_za_lo tvou lí_bez_no_stí
Denn ein Höf_ling, hiess Gon_za_lo, er_grif_fen lieb von dei_ner

pp a tempo

sve_den a lá_skou ke mně, ten se smi_lo_val, nám
An_mut, mich liebt er auch, er barm_te sich, be_dach_te mit

poco a poco acceler.

vo_du, chleb i šа_ty v člunek dal, ba nej_lep_ší z mých nej_vzá_cněj_ších
Wasser, Brod und Kleidern mich, mit Bü_chern auch, die mir be_son_ders

kněh.
lieb!

Allegro moderato.

My dlou_ho
Wir irr_ten

Allegro moderato.

f ff ff f

bou_ří zmí_tá_ni jsme by_li, v sled to_ho
lang da_hin in Sturm_ge_heu_le bis uns das

o_stro_va nám ky_nul břeh a ve šťa_stné zde při_sťá_li jsme chví_li.
Meer zu dieser In_sel trieb, an die wir stie_ssen dann in günst'ger Wei_le.

marcato
mf f

Já zů_stal zde v své vno_řen sny a vě_dy, a
Hier blieb ich nun, ver_tieft in's Wis - - sen, Träu_men,

ty jsi rost_la, dra_hé dí_tě mo_je, jak
Dich, theu_e_res Kind, hab wach_sen ich ge - se - hen gleich

u sta_ré_ho kme_nu kví - tek ble_dý. Já pře_ko_nal zde
Blumen, die den al - ten Stamm um - säu_men. Gar man_chen har_ten

rů_zné děs_né bo_je a ze všech jsem vy_šel, ví - těz na_po_sle_dy.
Kampf musst ich be_ste_hen, als Sie - ger end_lich doch her_vor zu ge_hen!

Mir.

Allegro maestoso.

mf

A ta - to bou - ře?
Und die - ses Stür - men?

ff ff

Prosp.

Pro - to jsem ji vzní - til, že ve snách svých jsem du - ší
Da - rum ich er - weck - te, weil mir im Traum mein inn'-res

mf

věšt - ce cí - til, mí ne - přá - te - lé k o - stro - vu se blí - ží! Teď čas je
Aug' ent - deck - te, der In - sel nä - hern sich der Feinde Schrit - te. Zeit ist sie

f sfz

ztrestat, a svou chu - dou chý - ši na krá - le stolec změ - nit nádher - ný!
jetzt zu strafen und die Hüt - te zu tau - schen wieder mit dem Königsthron.

sfz ff

ff
Zle py_kej, kdo mi kdy byl's ne_věr_ný! Zde do_ba
Der untreu war, em_pfang verdien_ten Lohn, Zeit ist es
ff
od_pla_ty a do_ba tre_stu, mně hvě_zdy sa_my
nun, dass sich Ver_gel_tung re_ge, die Ster_ne selbst be_
3
sfz
ff
Largo.
před_pi_su_jí ce_stu! Však,
zeichnen mir die We_ge! Doch,
8
ff Largo.
pp
co to vi_dím? Tvo_je hla_vin_ka se sklání na tvá ňa_dra zle_hýnka, ty
hier was seh' ich? hat dein Köpfchen leicht sich auf die Brust geneigt, mein theures Kind, er_
ppp

u - sí - náš, ó spi! Ten du - sný vzduch pln
mü det wohl! o schlaf! zu stark erweist der

pp *ppp* *pp*

vů - ně o - pí - jí! (Zadívá se na spící Mirandu, jíž svým pláštěm přikryje.)
Duft sich, der be täubt. (Blickt auf die schlafende Miranda und bedeckt sie mit dem Zaubermantel.)

Allegretto.

pp *dolciss.*

fp *fp* *pp*

3 3 3 3 3

pp *p*

Prosp. *mf*

Aj, zde můj duch,
Hier ist mein Geist,

m.d.

zvuk slad - ké har - - fy již mi k u - chu sjel, to
An's Ohr mir klin - - get sü - sser Har - fen - ton, er

on, to on, to je můj A - ri - el!
ist's, er ist's, A - ri - el ist es schon.

mf *pp* *mf*

rit.

Ariel (v oblacích) (in den Wolken)

a tempo *f*

Prosp. *mf*

Zdar, mi_stře můj! O
Heil Mei_ster dir! Geist,

rit.

f

a tempo

du_chu stůj a vy_pra vuj, jak vy_ko_nal's mé roz_ka_zy?
wei_le hier und sa_ge mir, wie hast er füllt du mein Begehr?

mf *f*

ff *p*

3

Ariel (sestoupí) (niedersteigend)

Auf

mf *p*

Allegro moderato.

Na val-ném mo-ři bez hrá-zí mhou,
gren-zen-lo-sem Wel-len-meer hab' Ne-bel

Allegro moderato.

mra-ky loď jsem ob-klo-pil, ji v hlu-bi-nách hned
ich um's Schiff ge-legt, der bald zum Grund es

po-to-pil, ji str-kal v zá-di,
nie-der trägt, ich drück-te fest am

bo-ku, ji ble-skem hr-dý sto-žár szeli, ji
Schif-fe, den stol-zen Mast der Blitz zer-schellt, den

f sempre

pe-ře-je-mi v pří-du leh a v jed-nom di-vém sko-ku ji
Vor-der-theil die Bran-dung hielt, ich warf mit wil-dem Grif-fe sie

k hvě-zdám vrh, pak rá-zem strh' a pohř-bil ve hlu-bo-ku.
him-mel-an, riss schnell sie dann in wil-de Fel-sen-rif-fe.

Meno mosso.

Prosp.

Dík, ča-cký du-chu, a-le o ži-vot jim ne-šlo při tom?
Dank, schmucker Junge, doch ging's da wohl nicht an's Le-ben ih-nen?

Ar.

A-ni
Al-le

Allegretto.

p

je_dno_mu! Já roz_pou_tal jsem tu _ to po_hro_mu
un_be_rührt! Ich hab' die rech_te Brandung ja ge _ schürt,—

Allegretto.

u bře_hu blí _ zko, tak že v šťa _ stné chví _ li se vši _ ckni
dem U_fer na _ he, dass in günst'_ger Wei _ le sie nicht der

p

za_chrá_ni_li. Já po o_stro_vě vše _ cky roz_ptý _ lil,
Tod er_ei_le. Ich ha_be auf der In _ sel sie zer_streut.

mf

pp

poco marc.

pp

3

3

spí je_dni bou _ ří u_na_ve_ni, co dru_zí prohlí_že_jí v u_di_ve_ní
Ein Theil schläft nach dem Sturmesgrauen, in _ dess die Andern gar er_staunt beschaun das

pp

kraj, ho - ry há - je jež 's tu vy_kouzlil.
Zau - - ber - - reich das ih - rem Blick sich bot.

Prosp.
A lod_ní muž_stvo, ko - ráb ztrosko_ta_ný?
Und die Ma - tro_sen und das Schiff, wo blieb's?

Ar.
Je o - pět ce lý, če_ká v pří - sta_vu, a ná_mor_ní - ci
Ist völ - lig un_versehrt, im Ha_fen war_tet es, die Mannschaft fest in

spě - jí v kajutách, dle vů_le tvé se o - pět k ži - tí vzbudí.
den Ka - jüten schläft, und wird er_wachen auf dei - nen Wunsch.

Prosp.
Vše
Gut

mf

do - bře, mi - lý ho - chu, vy - ko - ná - no. Však
aus - ge - führt ist al - les, lie - ber Kna - be. Doch

pp

Più lento.

Ar. p

vět - ší prá - ce část' nám je - ště zbý - vá. Ach, mi - stře můj!
harrt noch un - ser gro - sser Theil des Wer - kes. Ach, theu - rer Herr!

Più lento.

Prosp. Ar. mf

Co ten - to vzdech? Slib ne - znáš svůj? Mě jí - ti nech!
Was ist ge - scheh'n? Denk' an dein Wort und lass mich geh'n!

Più mosso.

Prosp. f

Což máš tak spěch? Já slo - vu své - mu ji - stě do - sto jím, ty
Muss Eil' ich seh'n? Ich will ge - wiss auch thun, was ich versprach. Er -

p fp

Adagio.

po-mni jen, čím jsi mi po-vi-no-ván. Už za-po-mněl's? Jak
in-ne-re du dich, was schul-dig du mir. Ver-gasst du schon? Wie

Adagio.

v pou-ta spja-té-ho jsem v du-sném skal tě na-šel
ich in Ket-ten dich in en-ger Fel-sen-kluft ge-

ú-kry-tu, kam kle-tá ča-ro-děj-ka bez ci-tu, Sy-
fes-selt fand? Wo-hin ge-fühl-los flu-chend dich ge-bannt Sy-

co-rax, vr-hla tě? Kdo str-hl v ráz ti pou-ta?
co-rax Zau-bermacht? Wer aus der Gruft er-lö-ste dich? Gab

acceler.

mf poco più mosso

vzdu - - chu kdo tě vrá - til zas? kdo na - vrá - til ti
wie - - der dich der Luft? Wer gab zu - rück den

pp poco più mosso

mf

ča - ro - vný kol svět? dal ptá - ky to - bě, květ a
Zau - ber dir der Welt? Hat Blü - ten, Vö - geln, Thau dich

p

ro - su zas? Nu, ne - vdě - ční - ku!
zu - ge - sellt? Ha, zit - tre, den mein

pp *f*

ff

Na ko - le - na hned! **Ar.** *p* Ach, od - pusť, dra - hý mi - - stře, již
Grimm im Nu zerschellt! O, theu - rer Herr, ver - zei - - he er -

ff *sffz* *pp*

vi - nu svo - ji znám a roz - ka - zy tvé
kenn' schon mei - ne Schuld, gern dei - nen Wil - len

m. d.

mf

by - stře a ve - sel vy - ko - nám.
lei - he ich Kräf - te und Ge - duld.

Prosp. *mf*

To sly - ším
Das hör' ich

mf

rád, nuž do - bře po - zor dej! Ty, kte - ří blou - dí
gern, nun ach - te wohl auf mich! Die, wel - che ir - ren

mf *p* *pp* *poco marc.*

p

po o - stro - vě ko - lem, sem při - lá - kej svým sladkým pro - zpěvem,
durch die In - sel hin, her lo - cke sie mit dei - nem Zau - berklang

pp

jim různé kej_kle stroj a má_me_ní sny,
durch Mas_ken al_ler_lei und Mum_menschanz; lo_cke

pp

ff

o_bra_zy a pře_lu_dy je voď!
sie mit Fan_ta_sie_ge_bil_den her.

f

mf

Hlas na_po_do buj, kte_rý vo_lá je, zdroj
Ahm' Stim_men nach, die sol_len ru_fen sie, und

mf *p* *mf*

vy_kou_zli jim, však jen zdán_li_vý, je mať a u_nav
zau_b're Bronnen, doch in fer_ne nur, ver_wirr,' er_mü_de

p *p*

ztý_rej do ú_mo_ru! Vem na se ví_ly tvar i po_do_bu, však
plag'sie bis zum Tod! Der El_fen Ant_litz und Ge_stalt nim̄ an, doch

ne_vi_děn buď ni_kým pou_ze mnou, když za_ve_deš je
sicht_bar wer_de nie_mand au_sser mir. Hast du in ö_de

ně_kam v pu_sti_nu je zrád_ně o_pusť,
Wü_sten sie ge_führt ver_las_se schnö_de sie

a pak vy_hle_dej mla_dé_ho sy_na krá_le z Ne_a_po_le,
und su_che dann des Kö_nigs von Ne_a_pel jungen Sohn,

Fer - nan - do slu - je on, jej při - lá - kej a
sein Nam' Fer - nan - do ist: den lo - cke her, durch

p *mf*

při - veď le - sem k mé - mu o - by - dlí. Nuž
Wald und Flur ihn mei - ner Woh - nung zu. Nun

f

Molto allegro.

ry - chle spěj a v let se dej!
ei - le schnell, und flieg' Ge - sell'!

Molto allegro.

f *f* *p*

Ar. *f* *colla voce*

Allegretto vivace.

Už po - slou - chám, jen po - rou - čej!
Ich fol - ge dem Be - fehl zur Stell.

f *colla voce* *pp*

Allegretto vivace.

(zmizí)
(verschwindet)

mf

ppp

Prosp. (položí ruku na skráň spící Mirandy.)
(legt seine Hand auf die Schläfe der schlummernden Miranda.)

Lento.

Prosp.

pp

Vstaň, dí - tě mé!
Auf, theures Kind!

Lento.

espress.

pp

Miranda (se probouzí) (erwacht)

Adagio.

Mir. p

Ach, byl to
Ach, die - ser

krá - sný sen!
Traum war schön!

Prosp.

Co zdá - lo se ti?
Was träum-te dir denn?

Mir. (v snění) (träumerisch)

On stál pře - de mnou!
Ihn hab' ich ge - sehn!

pp

Prosp.

Kdo, dra-hé dí - tě?
Wem, theu-res Mäd - chen?

Mir. p

My - sl ne-zku-še-ná si a - si
Un - er - fah-re-ner Sinn, der stel-let

bo - hy předsta-vu-je tak,
si - cher Göt-ter so sich dar.

mf

mlád ja-ko já, ach o - hni-vý měl zrak.
So jung wie ich, sein Au - ge leuchtend klar

A mo-hu-li já se-be sli-čnou zvát, on též byl
und wenn ich schön mich sel-ber nen-nen darf, auch er war

sli-čný, a-le ji-nak zas! A je-ho po-sta-va,
schön, doch von ganz and'rer Art, sein We-sen e-del,

a je-ho hlas, ty čer-né
sei-ne Stim-me zart, wie schön die

vla-sy nad ú-bě-lem če-la!
Haa-re sei-nem Antlitz ste-hen,

(Ku Prosperovi)
(zu Prospero)

Moderato.

Prosp.

Já mi-mo te-be po-sud ne-vi-dě-la žá-dné-ho tvo-ra. A což

Noch hab' ich nie-mals au-sser dir ge-sehn ein sol-ches We-sen. Nun und

pp Moderato.

(s úsměvem)

(lächelnd)

Mir.

Ka-li-ban? To dr-zý ne-tvor, z ba-hna pra-vě-ku,

Ka-li-ban? Dies Un-ge-thüm aus vor-welt-li-chem Schlamm,

Prosp.

to o-ži-ve-ný zby-tek pří-še-ra! Své ma-tky Sy-co-rax

be-leb-tes Ü-berbleibsel schreckhaft nur. Von Mutter Sy-co-rax

Mir.

to pra-vý syn. Však do-bře zpo-mí-náš mi, slou-ží nám! Ač

der rech-te Sohn. Doch du er-in-nerst gut, er dient uns ja. Doch

Prosp.

f

ne-rad jen! Však musí!
un-gern nur. Er muss es!

Moderato e tranquillo.

p

Po bou-ři
Jetzt nach dem

Moderato e tranquillo.

mf *fp* *pp* *ppp*

vzduch pří-liš o-svě-že-ný hro-zí chladem. Jdi do-mů, dí-tě mé!
Sturm drohn mit küh-len Schatten die frischen Lüfte, geh' heim mein theures Kind!

Miranda (odejde do příbytku Prosperova.)
(ab in die Wohnung)

p *mf*

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

Prosp. (obrátí se a volá do vnitř.)
(wendet sich und ruft ins Innere:)

f

Hej, Ka-li-ba-ne,
Heh! Ka-li-ban! Heh!

Più mosso.

pp *ppp* *p* *f* tr

Ped. Ped.

mf

slyš, zda dří-ví dost je v do-mě, zda je řád-ně roz-ští-pá-no?
Hör, ist Holz ge-nug im Hau-se? Ist es gut schon auf-ge-schichtet?

(derb)
(surově)

mf

Zda u-kli-dils?
Ist auf geräumt?

Kaliban. *f* (v domě) *(Im Hause)*

Co, za-se no-vý
Schon wie-der neu-er

f *f* *mf*

křik?
Lärm?

Prosp. *f*

Ven z dou-pě-te, ty lí-ná ro-pu-cho!
Aus dem Loch hier her, du fau-le Krö-te du!

f

Kal. (v domě) *(Im Hause)*

Dost dří-ví tam je.
Gnug Holz ist drunten.

Prosp.

Sem pojď k no-hám mým, ty
Her, zu Fü-ssen mir, du

mf *f*

sy_nu ďá_bla s ča_ro_děj_kou zlou!
Sa_tanskind der bö_sen Zaub'rin Frucht!

Kal. (vyleze.) *(kriecht hervor.)*

Più lento.

Kal.

mf

Mor na vás o_ba, stá_le slou_žit jen!
Pest, auf euch bei_de! Im_mer die_nen nur!

p *mf* *f*

Prosp. *f*

Ty vzdo_ru_ješ mi? Za to ce_lou noc se bu_deš v dě_sných
Du tro_tzest mir? Da_für die gan_ze Nacht in Schreckenskräm_pfen

mf *p*

kře_čích sví_je_ti, jak na jež_cích bys le_žel!
du dich win_den sollst, als lägst auf I_geln du,

3 *f*

ff rit. a tempo

me-zi vo - sy jak pad-nul bys. Ó, já tě zkro - tím již!
und wärst umringt von Wes-pen. O, ich bän-di-ge dich schon!

ff rit. a tempo

Kal. f

Já ne-jsem žádný o-trok, já jsem
Ich bin kein Sklave, Kö-nig bin ich

f

ff mf

král! Tys u-lou-pil mi, u-krad ha-neb-ně ten o-strov krá-sný,
selbst! Be - raubt hast du mich, schmälich stahlst du mir dies schö-ne Ei-land,

p

dě-dic-tví mé ma-tky!
mei-ner Mut - ter Er-be.

mf

Viď, bou-ří zahnán,
Gelt, Stürme tob-ten,

p

když jsi po_pr_vé zde při _ stál a mé po_ho_stin_ství na_šel, tu
als zum er_ stenmal du ka _ mest, und Will_kommen bei mir fandest, da

po do_brém jsi za_čal známosť se mnou, mne hla_dil jsi a šim _ ral
wusstest du in Gü_te mir zu na_hen, lieb - kostest mich und krautest mei_ne

za u_ši_ma a dra_hým Ka_li_bán - kem na_zý_val.
Oh - ren und riefst mich nur, mein theu - rer Ka_li _ban!

Já blá - - zen o_stro_va vše po_kla_dy a ta_jné
Ich Narr, hab' die_ser In_sel Schätze all, ge_heim_ste

sí - ly jsem ti ob - je - vil, jich pá - nem teď jsi a
ih - rer Kräf - te dir ge - zeigt, ihr Herr bist du jetzt und

sfz *ff*

ff

Prosp. 3

já o - tro - kem. Ne - stou - dný lhá - - - ři, blá - to
ich der Sklave nur. Du un - ver - schäm - - - ter Lüg - ner,

mf

mf

ne - či - sté, já nad te - bou se vlí - dně sli - to val, svůj
ek - ler Kot! Hab' Mit - leid ich dir nicht, du Wicht, ge - weiht, mein

p *mf*

f

dům ti o - te - vřel, a za od - mě - nu chtěls po - skvr - nit čest mé - ho
Haus that ich dir auf und du zum Dank hast schänden wol - len mei - ner

dí - tě - te!
Toch - ter Ehr'!

Kal.
Mně po-sud lí - to, žes to po-ka zil, mohs ma-lé Ka-li-bán-ky cho-va-ti a
Noch thut mir's leid, dass du ge - hindert mich; hättst kleine Ka-li-bänchen jetzt gewiegt und

děde-čkem být! Prosp. Mlč už, ne - stou-dný! Já na - u - čil tě mlu-vit!
Gross-va-ter wärst du! Schweige, E - len - der! Ich lehr-te dich doch sprechen.

Kal.
Co mám z to - ho? Dřív chro-chtal jsem, však byl jsem bla - že - ný, teď
Was ist's nü-tze? Ich grunzte frü-her, glück-lich war ich da, jetzt

mlu_vím, bych moh' vy_slo_vit svou bí - - du!
red' ich um mein E_lend aus_zu_ spre - - chen.

Prosp.

Dost ře_čí, pla_ze! Tá_hni po své prá_ci!
Ge_nug der Wor_te! Geh' an dei_ne Ar_beit.

Kal. (k sobě odcházeje.) *(für sich im Abgehen.)*

Však při_jde čas, a bu_dem ú_čto_va_ti a vše_cko dva_krát Ka_li_ban ti splatí!
Doch kommt die Zeit, dann rech_nen ab wir bei_de und Ka_li_ban zahlt dir mit vie_lem Lei_de!

Prosp. (hodí si na plece čarodějný plášť)
(den Zaubermantel um die Schulter legend)

Zřím roz_ptý_le_ných plav_ců blu_dný sbor, sem blí_ží se, je ve_de
Ich se_he der ver_scheuchten Schif_fer Zahl, sie nä_hern sich, es führt sie

pp p

A_ri_el; chci ne_vi_děn jich vi_dět roz_pa_ky a na je_jich se pá_sti
A_ri_el; ihr Bangen will ich se_hen un_sichtbar, und wei_den mich an ih_rer

pp

(Vejdou Alonso, Antonio z jedné strany, Sebastian, Gonzalo z druhé. Nad nimi neviditelný Ariel a sbor duchů ve výši a kolem.)

ú_zko_stech!
Ängstlich_keit!

(Es treten auf: Alonso, Antonio, von der einen Seite, Sebastian, Gonzalo von der anderen, über ihnen unsichtbar Ariel und der Chor der Geister in der Höhe ringsum.)

mf mf

Antonio e Sebastiano e Tenore I e II.

p

O_strov pl_ný vdě_ků lu_zných, zvě_re, kvě_tů, ptá_ků
Die_se In_sel ist voll schö_ne Blu_men, Vö_gel, sü_sse

p

Ant. e Seb.

mf

rů - zných, svě - žích zří - del, sta - rých stro - mů, chladných slu - jí, skalných

Tö - ne, fri - sche Bron - nen, al - te Bäu - me, küh - le Grot - ten, Fel - sen -

Gonz.

mf *f*

O - strov pl - ný vdě - ků lu - zných zvě - re, kvě - tů, ptá - ků,

Die - se In - sel ist voll Schö - ne: Blu - men, Vö - gel, sü - sse

Sopr.

f

O - strov pl - ný

Alt.

f

Die - se In - sel

Ten. I e II.

mf *f*

rů - zných, svě - žích zří - del, sta - rých stro - mů, chladných slu - jí, skalných

Tö - ne, fri - sche Bron - nen, al - te Bäu - me, küh - le Grot - ten, Fel - sen -

Bass II.

mf *f*

O - strov pl - ný vdě - ků lu - zných zvě - re, kvě - tů, ptá - ků,

Die - se In - sel ist voll Schö - ne: Blu - men, Vö - gel, sü - sse

f

lo - mů, pl - ný šve - ho - lů a zvu - ků, pl - ný

räu - me, ü - ber - voll Zwitschern, zaub'risch We - ben, vol - ler

Alonso.

ff

O - strov pl - ný vdě - ků, lu - zných

Die - se In - sel ist voll Schöne:

rů - zných své - žích zří - del, sta - rých stro - mů, skalných

Tö - ne, fri - sche Bron - nen, al - te Bäu - me, küh - le

ff

vdě - ků luzných, zvě - re, kvě - tů, ptá - ků rů - zných, svě - žích, zří - del, sta - rých stro - mů, skalných

ff

ist voll Schöne: Blumen, Vö - gel, sü - sse Tö - ne, fri - sche Bron - nen, al - te Bäu - me, küh - le

ff

lo - mů, pl - ný šve - ho - lů a zvu - ků, pl - ný

räu - me, ü - ber - voll Zwitschern, zaub'risch We - ben, vol - ler

Bass I.

ff

O - strov pl - ný vdě - ků, lu - zných

Die - se In - sel ist voll Schöne:

rů - zných, svě - žích zří - del, sta - rých stro - mů, skalných

Tö - ne, fri - sche Bron - nen, al - te Bäu - me, küh - le

ff

Ar.

Dál! Dál! Jdě_te dál! Po_dle skal!
Wei_ter! Wei_ter folgt der Spur! wei_ter nur!

vů_ně pl_ný, šve_ho_lů a zvu_ků, pl_ný vů_ně, pl_ný vnad, jak bych spo_či_nul zde
Duft und vol_ler Zwitschern, zaub'risch We_ben, vol_ler Duft und vol_ler Zier! Ach wie ger_ne will ich

lo_mů pl_ný, šve_ho_lů a zvu_ků, pl_ný vů_ně, pl_ný vnad, jak bych spo_či_nul zde
Grotten, vol_ler Zwitschern, zaub'risch We_ben, vol_ler Duft und vol_ler Zier! Ach wie ger_ne will ich

lo_mů pl_ný, šve_ho_lů a zvu_ků, pl_ný vů_ně, pl_ný vnad, jak bych spo_či_nul zde
Grotten, vol_ler Zwitschern, zaub'risch We_ben, vol_ler Duft und vol_ler Zier! Ach wie ger_ne will ich

vů_ně pl_ný, šve_ho_lů a zvu_ků, pl_ný vů_ně, pl_ný vnad, jak bych spo_či_nul zde
Duft und

lo_mů
Grotten, vol_ler Zwitschern, zaub'risch We_ben, vol_ler Duft und vol_ler Zier! Ach wie ger_ne will ich

Ar. (za jevištěm)
(hinter der Scene)

Jdě_te
Wei_ter

rád, kdy_by o_chran_nou jen ru_ku ži_vý tvor zde chtěl nám dát.
hier, wenn die Schützer_hand nur ge_ben wollt' ein le_bend We_sen mir.

rád, kdy_by o_chran_nou jen ru_ku ži_vý tvor zde chtěl nám dát.
hier, wenn die Schützer_hand nur ge_ben wollt' ein le_bend We_sen mir.

rád, kdy_by o_chran_nou jen ru_ku ži_vý tvor zde chtěl nám dát.
hier, wenn die Schützer_hand nur ge_ben wollt' ein le_bend We_sen mir.

rád, kdy_by o_chran_nou jen ru_ku ži_vý tvor zde chtěl nám dát.
hier, wenn die Schützer_hand nur ge_ben wollt' ein le_bend We_sen mir.

mf

dál, podle skal! Vlevo se uhněte,
nur folgt der Spur, kehret euch links, dann um

pp

po-tůček přejděte, vždy dál, vždy dál.
geht um den Fluss herum, weiter nur, weiter nur!

f

mf

Al. Gonz. Tak to zpívá,
Hörst du's singen,

Bass I.II. Tak to zpívá,
Hörst du's singen,

Ant. Seb.

f

Tak to láká! tak to zpívá, kde se houští palem smráká
Hörst du's locken! hörst du's singen! Durch das Dickicht Gluten dringen!

tak to láká, kde se houští
hörst du's locken! Durch das Dickicht

mf

Tak to láká, kde se houští
Hörst du's locken! Durch das Dickicht

mf

Tak to zpívá, kde se houští
Hörst du's singen! Durch das Dickicht

mf

Tak to láká, Tak to zpívá, kde se houští palem smráká,
Hörst du's locken! Hörst du's singen! Durch das Dickicht Gluten dringen!

Tak to láká, kde se houští
Hörst du's locken! Durch das Dickicht

kde pláň zí - vá da_le_ká, a - le ni - kde
dort dehnt sich die Eb_ne weit, doch kein Mensch ist

pa_lem smráká, kde pláň zí - vá da_le_ká,
Glu_ten drin_gen! dort dehnt sich die Eb_ne weit.

pa_lem smráká, kde pláň zí - vá da_le_ká a - le
Glu_ten drin_gen! dort dehnt sich die Eb_ne weit, doch kein

kde pláň zí - vá da_le_ká, a - le ni - kde
dort dehnt sich die Eb_ne weit, doch kein Mensch ist

pa_lem smráká, kde pláň zí - vá da_le_ká,
Glu_ten drin_gen! dort dehnt sich die Eb_ne weit.

Ar.

Ne sem, spíš tam, kam ra_dím vám,
Her nicht, nur hin rat' ich zu zieh'n,

ni - kde člo_vě_ka!
weit und breit!

a_le ni_kde člo_vě_ka!
doch kein Mensch ist weit und breit!

ni_kde člo_vě_ka!
Mensch ist weit und breit!

ni - kde člo_vě_ka!
weit und breit!

a_le ni_kde člo_vě_ka!
doch kein Mensch ist weit und breit!

m.s. m.s.

tam kde zdroj try_ská, kde na ska_li_ska e_cho si se_dá,
wo springt die Quel_le, in Felsen_stel_le E_cho er_klin_get,

p

sou_dru_ha hle_dá, kde rů_že ble_dá slaběj en dý_chá, jak se jí dotkne
fern hin klinget, Knos_pen wo sprin_gen seufzend nur lei_se wenn sie be_rüh_ren

ppp

no_žka vil zti_cha! Tam jdě_te
El_fen im Krei_se, dort zie_het

f

dál, vždy dál!
hin! nur hin!

Soli i sbor.
Solostimmen und Chor.

(Duchové v levo)
(Geister links)

Sopr. *ff*
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! ha, ha, ha,

Alt. *ff*
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! ha, ha, ha,

sfz sfz sfz

Ant.

To bu_dou hla_sy skalních
*Das wer_den Tur_tel_tau_ben_*

Al.

Stůj, An_to_ni_o! sly_ším žen_ský smích!
Steh, An_to_ni_o! Frau_en la_chen hier!

ha!

Ha!

hrdli_ček, jdi za_ni_mi a zkus to!
stimmen sein! Geh' ih_nen nach, ver_such' es!

Al.

U_ti_chly, a prázdný pro_stor zřím zas před se_bou.
Still ist's jetzt und lee_ren Raum seh' wie_der ich vor mir.

(Hlasy v pravo za scenou.)
(Stimmen rechts hinter der Scene.)

Zdar všem zdar!
Heil Euch Heil!

(Celá společnost se obrátí tam.)
(Die ganze Gesellschaft wendet sich hin.)

Al.

Toť
Ha!

(na levo za scenou)
(links hinter der Scene)

Sopr. Alt.

ur-či-tě přec by-la lidská řeč! nás ví - - ta-ly! Zmar
Menschen-lau-te wa-ren das ge-wiss! Sie grüss - - ten uns! Fluch

všem zmar!
euch Fluch!

Gonz.

(Celá společnost se obrací tam.)
(Die Gesellschaft wendet sich dort hin.)

Ba, lid-ský ho-vor zněl, však zmar nám vě-štil!
Ja Menschen-laut er-klang, doch Fluch er wünsch-te!

Ant.

Já sly-šel
Ich hör-te

Seb.

Já slý-šel zmar!
Ich hör-te Fluch!

Al.

Já jsem sly-šel zdar! ne
Nein ich hör-te Heil! nein

Ten. I.

Já sly-šel
Ich hör-te

Ten. II.

Já slý-šel zmar!
Ich hör-te Fluch!

Bass I.

Já jsem sly-šel zdar! ne
Nein ich hör-te Heil! nein

Bass II.

Já jsem slý-šel zdar!
Nein ich hör-te Heil!

Ant.
ff
zmar! dím zmar! dím zmar! dím zmar!
Fluch! Nein, Fluch! Nein, Fluch! Nein, Fluch!

Seb.
ff
dím zmar dím zmar! Já slyšel zmar!
Nein, Fluch! Nein, Fluch! Ich hör-te Fluch!

Al.
ff
zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar!
Heil! Nein, Heil! Nein, Heil, nein, Heil, nein, Heil!

Gonz.
ff
dím zmar dím zmar! Já jsem slyšel zmar!
Nein, Fluch! Nein, Fluch! Nein, ich hör-te Fluch!

Sbor duchů. Sopr. I e II. *ff*
Chor der Geister. Alt. I e II.
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,

Sopr.
ff *ff*
Já slyšel zmar! Dím zmar dím zmar!
Ich hör-te Fluch! Nein, Fluch! Nein, Fluch!

Alt.
ff
Já jsem slyšel zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar!
Nein, ich hör-te Heil, nein, Heil, nein, Heil, nein, Heil, nein, Heil, nein, Heil!

Ten. I.
ff *ff*
zmar, dím zmar, dím zmar, dím zmar!
Fluch! Nein, Fluch! Nein, Fluch! Nein, Fluch!

Ten. II.
ff
dím zmar, dím zmar, já slyšel zmar!
Nein, Fluch! Nein, Fluch! Ich hör-te Fluch!

Bass I.
ff
zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar, ne, zdar!
Heil! Nein. Heil! Nein. Heil, nein, Heil, nein, Heil!

Bass II.
ff
dím zmar, dím zmar Já jsem slyšel zmar!
Nein, Fluch! Nein, Fluch! Nein, ich hör-te Fluch!

ff

ha! Ha, ha, ha, ha!
ha! Ha, ha, ha, ha!

Al.
A na-posled, se vy-smějí nám všem! Co si po-čnem?
Und lacht zuletzt uns al le gründlich aus.

Adr. *f*
Já mám hlad!
Mich hungert nun! doch was thun?

Meno mosso.

fp

pp sempre

Ant.

Já chci spát!
Ich will ruhn.

Seb.

Já mám ží_zeň!
Durst empfind'ich!

Gonz.

Já jsem znaven!
Ich bin müde!

Jak ret pi_je vo_da pod ním u_ni_ka,
Neigst zur Flut dich, stets zu_rück das Was_ser dringt,

m.s.

ze všech stran tě kdo_si bi_je, po_směch s vý_še za_hý_ká!
üb_rall Hohn nur bringt zur Wut mich, aus der Hö_he Lachen klingt!

p string.

Maestoso.

Ant.

Div_ný kraj, ja_ko ráj! A_le

Seb.

Selt_sam Reich. E_den gleich! A_ber

Al.

Div_ný kraj, ja_ko ráj! A_le

Gonz.

Selt_sam Reich. E_den gleich! A_ber

Sopr.

Div_ný kraj, ja_ko ráj! A_le

Alt.

Selt_sam Reich. E_den gleich! A_ber

Ten.

Div_ný kraj, ja_ko ráj! A_le

Bass.

Selt_sam Reich. E_den gleich! A_ber

Maestoso.

du - chů domov pravý, kdo-si vo-lá, kdo-si zdraví, u tvých no - hou

Hei - mat nur der Geister, Ru-fe klingen, dreist und dreister, jemand höhnt uns bald,

du - chů domov pravý, kdo-si vo-lá, kdo-si zdraví, u tvých no - hou

Hei - mat nur der Geister, Ru-fe klingen, dreist und dreister, jemand höhnt uns bald,

du - chů domov pravý, kdo-si vo-lá, kdo-si zdraví, u tvých no - hou

Hei - mat nur der Geister, Ru-fe klingen, dreist und dreister, jemand höhnt uns bald,

du - chů domov pravý, kdo-si vo-lá, kdo-si zdraví, u tvých no - hou

Hei - mat nur der Geister, Ru-fe klingen, dreist und dreister, jemand höhnt uns bald,

Allegro moderato.

u tvé hla-vy vše - cko báj!

bald speist er, selt - sam Reich!

u tvé hla-vy vše - cko báj!

bald speist er, selt - sam Reich!

u tvé hla-vy vše - cko báj!

bald speist er, selt - sam Reich!

u tvé hla-vy vše - cko báj!

bald speist er, selt - sam Reich.

Allegro moderato.

Ar. (Vystoupí neviděn ostatními.)
(Tritt vor, von den andren nicht gesehen.)

Teď sem, teď sem, jen dál, jsem du-chů král, tam po le-se mně svěř-te se, však v pra-vý čas, do-ve-du vás, kde hoj-ný kvas.
Hört, hört, wer euch ruft, hört, hört: Bin Fürst der Luft, dort hin zum Wald fol-get mir bald, zur rech-ten Zeit, ich euch ge-leit, zur Herrlich-keit.

Più mosso.

Ant. Tím *Wir*
Seb. Tím *Wir*
Ten. Tím *Wir*

Più mosso.

chytne nás, tím chyt-ne nás! Tím
sind be-reit. wir sind be-reit! Wir
Tím chyt-ne nás, tím
Wir sind be-reit, wir
Sopr.
Tím chyt-ne nás, tím chyt-ne nás, tím chytne
Wir sind be-reit! Wir sind be-reit! Wir sind be-
Alt.
Tím chyt-ne nás, tím chyt-ne nás,
Wir sind be-reit! Wir sind be-reit!
chytne nás, tím chyt-ne nás, tím
sind be-reit, wir sind be-reit! Wir
Bass.
Tím chyt-ne nás, tím
Wir sind be-reit, wir
chyt-ne, chyt-ne nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž
sind be-reit! Ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, ziehn weiter, ziehn
chyt-ne nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním,
sind be-reit! Ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, ziehn weiter,
nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž
reit. Zichn wei-ter, zichn wei-ter, ziehn wei-ter, zichn
tím chyt-ne nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž
wir sind be-reit! Ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, ziehn wei-ter. zichn
chyt-ne, chyt-ne nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž
sind be-reit! Ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, zichn
chyt-ne nás! Nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním,
sind be-reit! Ziehn wei-ter, ziehn wei-ter, ziehn wei-ter,

za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním raj - - skou ni - vou dá - le!
wei_ter, ziehn weiter, ziehn wei_ter, ziehn weiter, sind al - so Gä - ste,
nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním raj - - skou ni - vou dá - le!
ziehn weiter, ziehn weiter, ziehn weiter, ziehn weiter, sind al - so Gä - ste,
za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním raj - - skou ni - vou dá - le!
wei_ter, ziehn weiter, ziehn wei_ter, ziehn weiter, sind al - so Gä - ste,
za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním raj - - skou ni - vou dá - le!
nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním, nuž za ním raj - - skou ni - vou dá - le!
ziehn weiter, ziehn weiter, ziehn weiter, ziehn weiter, sind al - so Gä - ste,

f

jsme te - dy ho - - sty du - - chů krá - - -
sind al - so Gä - ste beim Kö - nig der Lüf - -
jsme te - dy ho - - sty du - - chů krá - -
sind al - so Gä - ste beim Kö - nig der Lüf - -
jsme te - dy ho - - sty du - - chů krá - - -
sind al - so Gä - ste beim Kö - nig der Lüf - -
jsme te - dy ho - - sty du - - chů krá - - -
sind al - so Gä - ste beim Kö - nig der Lüf - -

fff *ff*

Ar.

f

Jen dál! jen
Zieht hin. zieht

le!

te!

le!

te!

le!

te!

(Sbor celý za Arielem odchází.)
(Der ganze Chor folgt Ariel nach.)

le!

te!

fp

dál! jen dál!
hin, zieht hin!

Sopr.

ff

Sbor duchů.
Chor der Geister.

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha,

Alt.

ff

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha.

ff

f

ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha,

ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha,

mf *m.s.* *p* *pp*

ha! Ha, ha, ha, ha, ha!

ha! Ha, ha, ha, ha, ha!

rit. *ppp*

Moderato. Prosp. (opět se objeví) *(erscheint wieder)*

mf

Tak vý_borně, Fer_nan_da ny_ní sem, též Mi_ran_da z jiz_by vy_chá_zí, zde se_jdou se, chci po_zo_ro_vat všecko, v čas za_kro_či_ti, po_dle

Vor_trefflich so, Fer_nan_do komme nun, auch Mi_ran_da verliess die Stu_be schon, hier sehn sie sich, ich hal_te mich be_reit um ein_zuschreiten wenn es

pp *p*

Andante. (Opět vystoupí na skalisko.)
(Erscheint auf einem kleinen Felsen.)

Ar.
Dál, jen dá - - le na ten břeh!
Wei - - - - ter, bis zum U - fer blos,

Prosp.
po - tře - by. Sem, A - ri - e - li, pí - seň tvá již zní! (Opět zmizí.)
nö - thig wird, A - ri - el, kom - me, schon er - tönt dein Lied! (Verschwindet wieder.)

Andante.

Měk - ký mech spí - - sní
Wei - ches Moos, Vo - - gel

ptá - ka sem vás lá - ká, ro - sa ho - ří v pou - pa - tech.
lie - der lo - cken wie - der, Thau er - glän - zet im Blu - men - schoos.

Tich - ne vo - da, zml - kly ho - ry,
Flut ver - stumm - te, Ber - ge schwei - gen,

mf f p

vzduchem zní jen du-chů sbo - - ry, pojď-te již, blíž a blíž.
nur mit Lust klingt Geister - rei - - gen, kom-met her, nä - her mehr!

p

Sop. p

Sbor duchů.
Chor der Geister.

Has - ne vše - cko, ja - ko dech,
Al - les wie ein Hauch ver-schwand, al - les wie ein Hauch verschwand,

Alt.

p

Has - ne vše - cko, ja - ko dech,
Al - les wie ein Hauch ver-schwand, al - les wie ein Hauch verschwand,

pp

f ff

dál, jen dá - le na ten břeh! Dál a
wei - ter, wei - ter nur zum Strand! wei - ter,

f ff

dál, jen dá - le na ten břeh! Dál a
wei - ter, wei - ter nur zum Strand! wei - ter,

p f

L'istesso tempo. Fernando. *p*

dá - le!
wei - ter!

(Fernando vstoupí na jeviště, kde se plaše rozhlíží.)
(Fernando tritt auf, blickt scheu umher.)

Jdu
Mu -

dá - le!
wei - ter!

L'istesso tempo.

p *pp*

za hud_bou, a ne_vím sám,kde zní, vzduch jest jí pl_ný, vo_da, ne_be,
sik folgt' ich, weiss selbst nicht, wo sie klingt, sie füllt die Luft, die Er_de und die

p *mf*

(vyšla z příbytku Prospero_va, uzří Fernanda a stane v úžasu bez hnutí.)

Mir. *f*

zem! To on! to
Flut! Er ist's, er

Ar. *p*

Pojď_te již, blíž a blíž!
Kom_met her, nä - her mehr.

(kam aus dem Hause Prosperos, sieht Fernando u. bleibt erstaunt stehen.)

f *pp* *fp*

Fern.

on! to o_braz mé_ho snu. Na bře_hu, v skal_né mo_ře
ist's! das Bildniss mei_nes Traums! Am U_fer starrend in das

zá_to_ce já se_děl, hoř_ce lkal jsem pro ot_ce, jenž v hlou_bi mo_ře s loď_stvem
Meer ich sass und weinte, wein_te an des Va_ters Grab, der mit dem Schiff im Meer fand

po_cho_ván. Tu slad_ké to_ny za_čly ze všech
Un_ter_gang. Da tönt von al_len Sei_ten sü_sser

Ar.

Dál, jen dá_le na ten břeh!
Wei_ter, bis zum U_fer blos;

stran!
Klang!

mf

Měk - ký mech spí - - sní ptá - ka, sem vás
Wei - ches Moos, Vo - - gel lie - der lo - cken

f

pp

lá - ká. Pojď - te již, blíž a blíž! Pět stop v hloubi
wie - der, kom - met her, nä - her mehr. Tief im Meer dein

Lento.

ppp

o - tec le - ží z ko - stí je - ho ko - rál jest, sla - ná vo - da přes něj bě - ží, o - čí pár jsou
Va - ter lie - get, zur Ko - rall' ward sein Ge - bein, salz'ges Was - ser ihn um - wie - get, Ster - ne sind die

sklenných hvězd. Le - ží tam sám a sám, a jen ví - ly kol něj kví - lí,
Au - gen sein. Liegt al - lein, ganz al - lein, fern ge - stal - ten wa - che hal - ten,

pppp

ppp

zvo_ní ma_lým zvon_kem svým, do snů je_ho bim, bim, bim! bim, bim,
Läu_ten mit den Glöck_chen ihm in die Träu_me

ppp sempre

bim! bim, bim,

Sbor vil: Ti_še le_žet jej tam zřím, slad_ce zní to bim, bim, bim,
Chor der Elfen: *Tie_fer Frie_de wur_de ihm, süss er_klingt es*

Ti_še le_žet jej tam zřím, slad ce zní to
Tie_fer Frie_de wur_de ihm, süss er_klingt es

bim, bim, bim, bim, bim!

Fern. *pp*

bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim!

Ta pí_seň mlu_ví o mém mrt_vém
Das Lied er_zählt von mei_nem tod_ten

bim, bim, bim, bim, bim, bim, bim!

bim, bim, bim!

pppp

Allegro moderato.

(uzří Mirandu.)
(*sieht Miranda.*)

f

ot_ci! Ach Bo_že, ja_ký div to!
Va_ter o Him_mel, welch' ein Wun_der!

Allegro moderato.

ff tutta forza

f

ja - ká krá - - sa, toť bo - hy - ně,
Wel - che Schön - - heit! Die Göt - tin ist's,

mf

ff

již ta - to hud - ba zní!
für die Mu - sik er - klingt!

f *ff*

(Jde blíž a klekne před Mirandou.)
(*tritt näher und kniet vor ihr nieder.*)

f

Ó,
O

Grave. *a tempo*

pa - ní moc - ná, vel - ká krá - lo - vno, již pa - tří vlá - da na o - stro - vě tom, ó
mächt'ge Her - rin! gro - sse Göt - tin du! der die - ser In - sel Herr - schaft ei - gen ist o,

Grave c.p.

mf *f* *p a tempo*

Andante.
Mir. a tempo p
(k sobě) (für sich)
smi_lo_vá _ ní! rit. Ne_jsem bo_hy_ní, jsem pro_stá dív_ka!
hab' Er_bar _ men. Göt_tin bin ich nicht, ein ein_fach Mädchen!
mf f ff rit. Andante. ppp a tempo

Fern. (vstane, k sobě) (steht auf, für sich)
Moderato. p f
Jak je spa_ni_lý! Hle, mlu_ví lid_skou ře _ čí, smě_le
wie ist er so schön! Ei, spricht wie Menschen sie? Nur kühn vor_
Moderato. pp

(nahlas) (laut)
mf
dál! Jsem Ne_a_pol_ský princ, a bou_ře zlá, jež vo_bet'
an! Prinz von Ne _ a _ pel bin ich; bö _ ser Sturm, der mei_nen
f pp

accelerando mf
ot_ce mé_ho s ce_lým muž_stvem vy_žá_da_la, těm_to ku bře_hům
Va_ter und die gan_ze Mannschaft zum O_pfer wähl_te, die_sem Stran_de zu
mf accelerando

a tempo

třist vrh_la mo_jí lo_di zmí_ta_né. Za ú_to_či_ště pro_sím,
hat er ge_gleudert mein ver_schlagnes Schiff. Um ei_ne Zuflucht bitt ich,

sffpp a tempo

Mir.

spa_ni_lá. Což mo_hu já, kde pá_nem o_tec můj!
Schö_ne, dich. Was kann ich thun? Hier ist mein Va_ter Herr!

Fern.

Však mno_ho změ_že
Doch dei_nes Mun_des

pří_mlu_va tvých úst.
Zu_spruch wirkt gar viel.

Prosp. (Neviděn v pozadí.)
(unsichtbar im Hintergrunde.)

Již u_ho_di_lo o_boum do srd_cí,
Nun ging es bei_den schon ins tief_ste Herz,

znám ty_to po_hle_dy. Ó sva_tá lá_sko! Však
die Bli_cke ken_ne ich, o heil'_ge Lie_be! Viel_

Fern. Mir.

tře_ba po_stu_po_vat o_pa_tr_ně! Smím te_dy dou_fat? Na co, pa_ne můj?
leicht thut sicht_bar jetzt zu wer_den Not! So darf ich hof_fen? Was mein lie_ber Herr?

pp pp pp

Fern. Mir.

Na pří_mlu_vu, neb já se o_bá_vám. A če_ho? ot_ce? Ó, ——— ten do_brý jest!
Auf Eu_re Fürsprach, denn ich fürchte mich. Vor wem? Vor meinen Va_ter? O! ——— wie gut ist der!

p pp

Più mosso.
Fern.

Ó! tak_li do_brý, ja_ko ty jsi krá_sná, pak ji_stě mo_hu mlu_vi_ti
O! wenn er gut ist, wie du schön bist, Hol_de, dann darf ich si_cher ho_hen

Più mosso.

o ště_stí a že_hnat bu_du bou_ři, jež mne vrh_la sem!
Glücks mich rühmen, den Sturmwind segnen, der mich führ_te her!

f

(chopí ruku Mirandy)
(fasst ihre Hand)

mf *f*

Už ne-pu-stím tu ru-ku, v zá-sta-vu ji be-ru své-ho bu-dou-cí-ho
Nicht lass ich die-se Hand mehr, als ein Pfand für mei-ner Zu-flucht Glück will ich sie

mf

bla-ha!
neh-men!

Mir. *p*
Co chce-te, pa-ne?
Was, Herr, denn wollt ihr?

Fern. *mf*
Proč se le-ká-te?
Was er-schrecket Euch?

f *p* *pp* *p*

Allegro maestoso.

Prosp. (náhle vstoupí mezi Fernanda a Mirandu.)
(plötzlich zwischen beide tretend.)

ff
Zpět!
Zurück!

Allegro maestoso.

f

Zpět! ci-zin-če a dr-zý ve-třel-če, na o-strov můj jsi
zurück! Fremdling du, du küh-ner Ein-dring-ling, der auf die In-sel

sempre mf

ff *f non legato*

vplí-žil se jak špeh! Já sly-šel vše-cko, co's tu vy-prá-věl!
wie ein Spä-her schlich, ich hör-te al-les, was du hier ge-sagt.

m.d.

ff
pusť ru-ku, kte-rá ne-ní pro te-be! Sem Mi-ran-do! Ty
Die Hand lass los, die nicht für dich bestimmt, Mi-randa her! Doch
f
mf
(chopí Mirandu za ruku a strhne ji k sobě.)
(fasst Miranda an der Hand und zieht sie an sich.)
u-stup a dřív do-kaž, co ne-stoudný tvůj ja-zyk blá-bo-lil!
du er weis zu-vor, was un-verschämt ge-plaudert hat dein Mund!
Fern. (tasí) (zieht)
ff
Můj meč můž pou-ze to-bě do-ká-zat co pra-ví ja-zyk!
Mein Schwert al-lein das soll be-weisen dir meiner Zunge Re-de.
f
Prosp. (k sobě) (für sich)
p
(na hlas) (laut)
f
Do-bře, ne-dá se! Chuť za-jde to-bě se mnou zá-pa-si-ti!
Gut, er giebt sich nicht! Die Lust mit mir zu kämpfen wird dir schwinden!
f
pp
f

(Vytáhne a nastaví konzelný prut)
(hält ihm den Zauberstab entgegen)

Mir. (vrhne se mezi oba)
(sich zwischen beide werfend)

Ach, u-staň-te!
O, hal-tet ein!

(k Fernandovi)
(zu Fernando) rit.

On
Glaub',

Meno mosso.

do-brý jest!
gut ist er!

Fern. Však drs-ně u-ra-zil mou čest!
Doch kränkte hart er mei-ne Ehr'!

Mir. (k Fernandovi) *(zu Fernando)* Jen po-vol-te mu!
Nur ge-bet ihm nach!

Fern. Mi-le-rád, však jak to mám jen do-ká-zat?
Gern gewiss doch wie soll ich be-weisen dies?

(zastrčí meč)
(steckt das Schwert ein)

Prosp. Maestoso.

Muž ce-lý, vlast-ní vů-li o-vlá-dá, to do-kaž mi a rád ti u-vě-řím, co pra-vil jsi, žes Ne-a-pol-ský princ,
Ein ganzer Mann ist, der sich selbst beherrscht. Er-wei-se dies und gern er-kenn' ichs an, was du ge-sagt, du seist Ne-a-pels Prinz.

mf

své dů_sto_jno_sti dřív se od_ří_kej a služ mi na tak dlou_ho,
Doch jetzt ent_sa_ge dei_ner Wür_de ganz und dien' so lang' mir, als ich's

f *pp*

po_kud u_znám.
nö_tig fin_de.

Fern. (k Mirandě) *(zu Miranda)* *mf*

Jen k vůli to_bě nej_krá_sněj_ší
Nur dir zu_lie_be, schön_ste al_ler

p *f*

z žen!
Frauen.

Allegro. **Prosp.** *f*

A s mečem ne_při chá_zej po dru_hé, mně sta_čí
Und mit dem Schwerte droh' kein zweites mal, zu he_ben

f Allegro. *f* *fp*

kou_zel_ný svůj zvednout prut a zhroucen klesneš do prachu jak červ!
brauch ich nur den Zauber_stab, vernichtet sinkst in Staub du wie ein Wurm!

fp *fp* *mf* *f*

Mně slou - ží živ-ly, to-bě jazyk jen a ú - dy tě-la, pokud
Mir dienen E-le-mente, a-ber dir die Zung' und Glieder, so lang' siege-

mf f fp

zdravé jsou, mně pří-ro-da!
sund, mir die Na - tur!

(kyne a setmí se, vichr a bouře.)
(Er winkt, es wird finster, Donner und Blitz.)

ff sffz

Molto Allegro.

sffz f ff fff

8

fff tutta forza

Poco meno mosso.

Prosp.

Nuž, to si pama_tuj, že mar_ný byl by každý
Dies halt im Sinne dir! Ver - geb_lich wär's zu wi_der-

od_por tvůj, co chci, že bez prodle_ní vy_ko_nám, že ve_lím svě_tlu,
sprechen mir, denn was ich will, wird un_ge - säumt vollbracht, dem Licht be - fehl' ich

(kyne opět, předešlá pohoda.)
(Winkt abermals. Frühere Zustände.)

ja_ko ve_lím tmám!
und be_fehl' der Nacht.

rit.

Maestoso. Prosp. (kyne k obydlí.) *(zeigt nach seiner Wohnung.)*

Vmé o_by_dlí teď a tam vytr_vej, než vhod_nou prá_ci to_bě vy_my_slím, však Mi_ran_dě se ne_přibli_žuj víc, pod trestem smr_ti. Pojdme!

In mei_ne Woh_nung geh, und har_re dort, bis neu_e Ar_beit ich für dich er_sinn. Doch wag' Mi_ran_da dich nicht mehr zu nah'n, bei To_des_strafe! Gehn wir!

pp Maestoso.

Fern. Po_slouchám! *Sei es so!*

Mir. To do_bre tak, můj o_tec zlý tak ne_ní!

O, so ist's recht, der Va_ter macht nur ban_ge!

Prosp. (k Mirandě.) *(zu Miranda.)* Ty přímluv nech! Allegro. Už dos_ti o_tá_le_ní!

Den Zuspruch lass! wir säumen schon zu lan_ge.

Allegro. Maestoso. (odejdou do obydlí Prosperova.) *(Sie gehen alle ab in Prosperos Wohnung.)*

f Maestoso.

(Opona spadne.) *(Der Vorhang fällt.)*

ff Allegro.

Konec I. jednání
Schluss des I. Actes.

Jednání II. | II. Act.

Allegro moderato.

sfz f 3 3 3

p

f

sfz p

f sfz ff

sffz p

mf f

Opona se zvedne.

Der Vorhang geht auf.

(Hluboký hvozd tropický. Fernando sedí mezi vykácenými kmeny s hlavou v dlaně opřenou v hluboké dumě.)

(Tiefer, tropischer Wald. Fernando sitzt mitten unter abgehauenen Baumstämmen, das Haupt in die Hand gestützt, in tiefem Sinnen.)

Meno mosso.

Fer.

Již ruka moje zmdlela, pot v ručejích se
Wie müd'sind meine Glieder! in Strömen perlt der

perlí s mého čela. Už dávno přešlo ráno, a sotva
Schweiss mein Antlitz nieder. Schon längst verging der Morgen und kaum die

půl je díla vykonáno, kté nevyrost jsme práci.
halbe Arbeit ist geborgen. Mir ist es nicht gegeben.

p espress.

Princ Neapolský staré kmeny kácí a v cíl své hořké
Nea pels Prinz soll alte Stämme heben und muss sein Streben

mf poco marc.

sna_hy je ští_pá v po_le_na a rov_ná v sá_hy! Ký o_sud zde mne

zwingen, zu spal_ten sie, in Ordnung sie zu brin_gen. Zum Leid bin ich ge-

pp

Andantino.

schvá_til? Nejdřív jsem ot_ce a pak srd_ce ztra_til.

bo_ren, hab' erst den Va_ter, dann mein Herz ver_lo_ren,

p

pp Andantino.

To těž_ká rá_na by_la. Však

das ist ein bitt_res We_he. Doch

p pp

Moderato.

o_na je tak spani_lá a mi_lá, vše rád u_či_ním pro ni. Ať

sie ist schön, so süss ist ih_re Nä_he! für sie voll_bring' ichs ger_ne, der

Moderato. p ppp p mf

Ped. * Ped. *

rit.

zpupná šij se v jař_ma prá_ce klo_ní, vždyť vše, vše to pro ni je_sti,
Ar_beit drü_ckend Joch ich tra_gen ler_ne. Ich thu'es, thu' es ih_rent_wil_len

mf rit.

a tempo

a z tru_du mé_ho snad mi zkve - te ště - stí.
und mei_nem Leid wird Glück viel_leicht ent - quil - len.

pp a tempo f

Andante.

Tam po mém bo_ku ži_vot no - vý v mé
An mei - ner Seit'ein neues Le - ben wird

Andante.

p

mf

vla_sti di_vem jí by zkvět, tam bla_ha, ret jež ne_vy_slo_ví,
dort er_blühn ihr wun - der_gleich, ein un - aus_sprech - lich Glück um - we - ben

p f

nám o_te_vře se no_vý svět, pod sladkým ne_bem I_ta_li_e, kde
lacht uns in meiner Hei_mat Reich! Dort in I_ta_liens sü_sser Hel_le, wo

f pp

mf

s hudbou vl_na o břeh bi_je, květ vů_ní dý_še, e_chem sluj,
sanft zum Strande wogt die Wel_le, wo Düf_te mild die Luft durch_ziehn, dein

f

ff

krá_lov_no má, měj domov svůj! No_cí,
*Heim sei mei_ne Kö_ni_gin. Je_der_*

ff p pp p

dnem, sladkým snem s ní býti stá_le po je_jím
zeit, ihr ge_weiht, an ih_rer Sei_te im_mer zu

p p p

string. f pp

bo - ku, čisť štěstí všecko v jejím jen o - ku nocí,

weilen und alles Glück mit ihr nur zu theilen 3 jeder-

f pp

dnem, sladkým snem. p a tempo Ten blaha sen až k srdci sahá, až

zeit! jeder - zeit! Der Traum vom Glück zum Herzen dringet, er

p p Ped. *

příliš sladký, smělý jest, jím v duši zmdlenou kane vláha, mf

ist so schön, er ist so kühn, der matten Seel' er Tröstung bringet

mf

vlá požehnání tiché hvězd. p Pod sladkým nebem Italie jak p

Ach! Sterne stillen Segen glühn. Dort in Italiens süsser Helle, des

f p pp

věč_ný máj, jak me_lo_di_e jak po_hád_ka se ži_vot snuj,
e_wig_lich_sten Frühlingsquelle, zieh' märchen_gleich dein Le_ben hin, dein

ff f

krá_lov_no má, tam do_mov tvůj! (Zamyslí se.)
Heim sei mei_ne Kö_ni_gin. (Versinkt in Nachdenken.)

ff ff p

(Vejde Miranda, jí v patách Prospero utajen.)
(Miranda kommt, ihr folgt Prospero ungesehen.)

Mir.
p
Zas se tak těžkou prací
Schon wieder müht ihr euch der

mf pp f pp

na_má_há_te a k če_mu? O_tec ve svých kni_hách bá_dá, na tři
Ar_beit we_gen, wa_rum nur? Forscht in Bü_chern doch der Va_ter und drei

pp p

ho_di_ny od něj po_koj má_te, ó, poslech_ně_te, do_brá je má
Stunden wohl könt ihr der Ru_he pflegen, o, fol_get mir, ich bin euch gu_ter

Fer.

ra_da. Dík přijmě te, však slun - ce před zá_pa_dem má
Rater! Dank, Holde_ste, doch eh' die Son_ne sich senkt, muss

mf

ú - kol můj být dá - vno vy_ko_nán.
mei_ne Ar_beit längst be - en_det sein.

Mir.

Vy sed_ně_te,
O, se_tzet euch,

pa_ře_zy ze všech stran vám sná_šet bu - du, a než nočním chladem se zachví
*ich will von ü - ber- all al - lein das Holz euch bringen, eh' in schatt'gen Dunkel das Gras er_*

Fer. Poco più mosso.

trá - va ho_tov bu_de_te! To ne_při_pustím! Bo_že, vy tak
be - bet, eu - er Werk ge_than! Das lei_de ich nicht! Ihr, herrlich wie die

Poco più mosso.

mla_dá, tak krás_ná, k ta_ké prá_ci, ni_ko_liv!
Ster_ne, und jung so, zu solcher Ar_beit, nimmermehr!

Mir.

Jen strach
Habt kein

ne_měj_te u_dě_lám vše rá_da, co chceme dě_la_ti, nás ne_bo_lí.
Bangen nur, thu'ich es doch ger - ne, was thun wir wollen, macht uns kei_ne Pein,

A v po_sled o_tec, věř - te, po_vo_lí.
und auch der Va_ter wird zu - frieden sein.

Prosp. (neviděn.) *(von beiden ungesehen.)*

Je chycen, již se ple_te
Ge_fangen schon in Liebes -

Mir. rit.

vsí-ti. Jste zna-ven, princi, a pot řítí se po če-le vám v krůpě-jích.
netzen! Prinz, mü-de seid ihr und Per-len ne-tzen, des Schweisses eu-er An-ge-sicht.

rit.

Andante. Fer.

To nezvyk, však to mu-sí bý-ti pro sladké kou-zlo o-čí tvých!
Bin's un-gewöhnt und muss mich hetzen für dei-ner Au-gen Zau-ber-licht.

Andante.

pp

Mir. mf p

Mne má-te rád, já se vám lí-bím! Co platno, ot-če, jest-li chybím, za srd-ce
Mich liebt ihr, wollt für mich nur le-ben? O mein Va-ter, du musst ver-ge-ben, doch ist mein

pp mf pp p

Fer. mf

své víc ne-mo-hu! Vždyť pro te-be jen dí-tě mi-lé, v tom po-kra-ču-ju tu-hém
Herz ge-fangen nun. Für dich allein find ich die Stär-ke zu fü-gen mich dem Sklaven-

p mf mf

Prosp. (nevíděn.) (Unsichtbar.)

Fer.

du - ši ho - ří ti - síc hvězd, ó, vyslov to a rci je zno - va ta
Glück in mei - ne See - le bringt! O, mir erschliessen E - dens Pfor - te die

kou - zla - pl - ná sladká slo - va, při nichž tak bla - ze du - ši jest.
zauber - vol - len, sü - ssen Wor - te und Se - lig - keit mein Herz durch - dringt!

Mir.

Ty's první muž, jejž o - ko vi - dí, ty's mi - mo
Du Erster, den, ich wills ge - ste - hen, nach meinen

ot - ce prv - ní z li - dí, ó, rci, proč srdce mé jsi
Va - ter ich ge - se - hen, o, sprich, wie hast du's nur ge -

jal? Ó, po - věz, od-kud při - šel's ná - hle, bys to-lik
macht? O, sprich, von wannen bist du kom - men, dass sol-che

ně-hy ne-ob-sáhlé do du-še mo - jí rozsypal? V mé sr-dce raj-ské
Glut in mir erglommen und süsses Seh-nen jäh erwacht? Im Herzen weckt es

ště-stí pa-dá, v mé du-ši ho - ří ti - síc hvězd. Ó, měj mne
tausend Ster - ne und Glück mir's in die See - le bringt. O, lieb mich

rád, jak mám tě rá - da, ach, o - pa-kuj tu rajskou
so wie ich dich hab' ger - ne, o, sprich, dass süsses mir er-

zvěst! Ó, vy-slov je, ó, vy-slov zno-va-ta kou-zla-pl-ná slad-ká
klingt, denn mir er-schliessen E-dens Pfor-ten die zau-ber-vol-len, sü-ssen

slo-va, při nichž tak bla-ze du-ši jest.

Wor-te und Se-lig-keit mein Herz durch dringt!

Prosp. (neviděn.) *(unsichtbar.)*

To krás-né srd-cí set-ká-ní můj sled-ní od-por bleskem mi-zí, kéž všemu, co jen z to-ho vy-klí-čí dá ne-be svo-je žehná-ní!

Dass Herz sich hier zum Herzen fand, hat blitz-schnell meinen Hass ver-we-het und al-les, was da-raus ent-ste-het, das gel-te mir als Gott ge-sandt.

Fer.

Má du-še lá-skou bo-ha-tá, ta-lá-skou věř
Glaub, Lie-be mei-ne Seele hegt für al-ler, al-ler

ff, f, p, pp, mf, più f

Mir.

p

A já jsem div - ně do - ja - tá
Ich füh - - - le selt - sam mich be - wegt,

pro věč-nost sta - čí!
Zei - ten Dau - er!

mf

O kveť - te mo - je
Was sich in eu - rer

pp

a jest mi k smí - chu jest mi k plá - či. Tysřek to slovo
bald fühl'ich Freu - de und bald Trau - er. Du sprachst das Wort, dich

pou-pa - ta, kdo může být, než o - tec rad - ši?
See - le regt er - fül - let mich mit Freuden - schau - er.

f mf

p pp

mi-lu-ju tě! A chceš vždy se mnou
lieb ich ha - be! So willst du im - mer

Fer.

f

Až za hrob, sladké mo - je dí - tě!
Ja, Theure, bis zu meinem Gra - be!

mf

ff

bý - ti jen? Tvou cho - tí te - dy!
bei mir sein? Dir Gat - tin al - so!

f

To cíl mé tou - hy, to můj sen!
Das ist mein Ziel, mein Traum al - lein!

f 3

A ú - kol můj tím do - sažen!
Dann ist er - füllt die Arbeit mein!

ff ffp

f **Fer.**

Jak chceš zvi to, mně ne - bu - de té vol - by lí - to,
Wie du wol - lest, nie dei - ne Wahl be - reu'n du sol - lest,

mf f

ff ff

tvým cho - těm pro vždy, pro věčnost! Pojď na mé sr - dce!
dein Gat - te will ich e - wig sein! Komm' an mein Her - ze!

Prosp.

ff

Ho - la,
Hol - la,

f fp f 3 sfz

dost! Na to si je_ště po_čká_te, vím, srdce ci_ty bo_ha_té, vře jako
*nein! Das geht so schnell nicht, geht nicht gleich. Weiss, eu_er, Herz empfindet weich, ist ü_ber_*

vá_sa přepl_ně_ná, hned z ho_cha muž je, z dív_ky že_na,
füllt von Lie_bes_ha_be. Die Maid ist Frau gleich, Mann der Kna_be,

však než_li do_jde_me až k to_mu, dřív ji_né vě_ci srovnat mám.
doch eh' wir bis da_hin ge_lan_gen, bleibt noch zu thun manch' And'res mir.

(k Fernandovi.)
(zu Fernando.)

Teď za mnou stopou pojď_te do_mů, tam no_vé roz_ka_zy ti
Jetzt nur fein still nach Haus ge_gangen, dort geb' ich neu_e Arbeit

Mir.

(k Fernandovi.)
(zu Fernando.)

Ot-če můj! V slo-vu stůj!
Va-ter mein! Den-ke mein!

Fer.

Ach pa-ne! Vše sne-su!
Ach Meister! Ich trag'es!

dám! Ti-cho! Ticho!
dir. Stille! Stille!

(odejdou.)
(gehen ab.)

(Vejde Stefano a Trinkulo za nimi Kaliban.)
(Stefano und Trinkulo, von Kaliban gefolgt, treten auf.)

Kal.

Ti-še, ti-še
Lei-se, lei-se,

ho_ši mi_lí, od_leh_lé zde ky_ne mís_to k na_ší věr_né ú_mlu_vě!
lie_be Jun_gen, hier ist ein ent_leg_nes Plätzchen für ein traulich Zwie_gespräch!

Jak jsem řek vám, na o_stro_vě před le_ty jsem bý_val pá_nem. Po_važ_te si,
Wie ich sagt', auf die_ser In_sel war ich sel_ber Herr vor Jah_ren. Denket euch nur,

v těch_to le_sích, v těch_to slu_jích, v těch_to roklích
in den Wäl_dern, die_sen Grot_ten, die_sen Schächten,

ne_od_vis_lým pá_nem sám. Ho_ši, to vám by_ly ča_sy,
un_beschränkter Herr al_lein! Burschen, glaubt, das waren Zei_ten!

a tempo

p

to vám by_ly ča_sy! Já znal vše_cka pta_čí hníz_da, vě_děl
glaubt, das wa_ren Zei_ten! Kannte al_ler Vö_gel Ne_ster, wusst wo

p f a tempo

ja_ho_dy kde ros_tou, nejkrásněj_ší nejru_děj_ší, ko_ko_so_vé
reife Beeren wuchsen, wo die schön_sten, wo die be_sten Ko_kos_nüs_se

o_ře_chy i ba_na_nů sladké plo_dy, znal všech dutých kmenů
süss gedeih'n, der Ba_na_nen sü_sse Früchte, und der be_ste Ho_nig

p

med, v bah_ně_já se v slunci vá_lel, chrap_těl bla_hem ka_li_ban_ským,
auch! Wälzt im Kot mich, in der Son_ne, schnarcht mit ka_li_ban'scher Won_ne,

f p tr

hvězdám v tváři tvář se chechtal, na ostrově král a pán!
lachte in's Gesicht den Sternen, war der König hier und Herr!

Však, co přišel v tyto nivy Prospero, ten krutý
Doch seit her kam jener Laffe, Prospero, der grimme

barbar, viďíte a suďte sami, co tu ze mne
Barbar, schauet her und urtheilt selber, was er hat aus

udělal!
mir gemacht!

Stef.

poco Allegretto.

Inu potvůrka jsi hezká, co jest pravda, to jest pravda,
Bist ein schönes Ungeheuer, ja was wahr ist, das ist Wahrheit,

pp legg.

poco Allegretto.

mf Trinkulo.

jak_živ ta_ké ne_vi_děl jsem a jsem stár pár hez_kých let. Nu, a nač ta
sah mein Lebtag nicht ein sol_ches und bin alt schon man_ches Jahr! Nun, wesshalb das

la_men_ta_ce. Po_vin_ni jsme dí_ky to_bě, na_šel jsi nás v zá_to_či_ně,
La_men_ti_ren? Wir sind dir zum Dank verpflichtet, hast im Wir_bel uns ge_funden,

f ff

kam nás vr_hl mořský proud. Oh, to by_la kru_tá bou_ře,
wo_hin uns der Meerstrom warf. O, das war ein Sturm, ein bö_ser,

Ped. Ped.

Kal.

v hro_bě o ní bu_du snít! Bou_ře dí_lo
*noch im Gra_be denk' ich dran! Sturm, ein Werk Pro_*

f p

Ped.

Prospe_ro_vo, vše co zlé, jde z je_ho ru_ky! Vsak bud' ko_nec je_ho
spe_ros war es, was nur bös' ist, das vollbringt er. Doch ein End' nehm' sei_ne

vlá_dě, o_stro_vu se zmoc_ním zas. Jest-li vy mi po mů_že_te,
Herrschaft. In_sel_herr sei wie_der ich und wenn ihr mir hel_fen wol_let,

mi_ni_stry své u_dě_lám z vás, stol_ce své_ho prv_ní slou_py,
mach' ich zu Mi_nistern euch Zwei, mei_nes Thro_nes er_ste Säu_len,

druhy, ra_dy, pod_po_ry. Stef. Vy_hlíd_ky ty ča_ro_krásné,
Stützen, Freunde, mir und Rat. Aussich_ten gar zau_ber_schöne,

Trink.

f

a_le těž_ká ce_sta k nim. Co ten Pros_pe_ro, jest
a_ber schwer dazu der Weg! Sag, ist Pros_pe_ro ein

p

člo_věk, či ne_tvor ja_ko ty?
Mensch o_der Un_ge_thüm wie du?

(vytáhne láhev)
(zieht eine Flasche hervor)

p *mf* *f* *ff*

p

Po_hleď, zde mám ně_co v kap_se.
Schau her, hab' was in der Ta_sche.

Kal.

U_kaž, to se mů_že
Zei_ge, kann man trinken

mfp *p* *poco marc.*

Trink.

mf

pít? Pa_tr_ně, a chut_ná vel_mi, o_kus, rád mi
das? Ei ge_wiss, es schmeckt vor_treff_lich, trin_ke! ger_ne

pp *sfz* *fp*

Kal. (vezme láhev a pije.)
(nimmt die Flasche und trinkt.)

při - svěd - číš!
stimmst du bei!

sfz p fp tr pp

f f p mf

Kal. p rit. mf ff più forte

Div - né, slad - ké, pá - lí, žeh - ne.
Selt - sam! Süss ist's, bren - net, glü - het,

c. p. mf f f

mf

To jsou vě - ru div - né čá - ry; rci mi, zda se
das sind wahr - lich eig' - ne Zau - ber. Sag', ob ich mich

ff p

ne_o_trá_vím, jak se zve ten bož_ský ná_poj? Ča _ ra_mi ten
nicht ver_gif_te, und wie heisst der Trank für Göt_ter? Mir die In_sel

o_strov luz_ný Pro_spe_ro mi u_rval, kou_zlem té_to
hat durch Zau_ber Pro_spe_ro ge _ rau_bet, mit die_sem Zau_ber

láh_ve na o_plát_ku chci mu já jej u_rvat zas:
will ich ihm ver_gel_ten, wie_der sie ent_rei_ssen ihm.

(pije)
(trinkt)

Trink.

Pak bys ne_směl sám však pí_ti,
Dürf_test dann nicht sel_ber trin_ken,

a_le je_mu ná_poj dát!
a_ber gön_nen ihm den Trank.

Kal.

Ó, tak zas jej ne_mi_lu_ju;
O, so lieb hab' ich ihn nim_mer!

Trink.

Ne, to by_la po_sled_ní, když náš ko_ráb ztrosko_tal se,
Nein, das war die letz_te schon, als in Trümmer un_ser Schiff ging,

rci, máš je_ště jed_nu lá_hev?
Sag' hast du noch ei_ne Flasche?

já sáh po ní, ja_ko ji_ný po kří_ži a ška_pu_lí_ři.
griff nach ihr ich, so wie an_d're nach dem Ska_pu_lier und Kreu_ze.

Kal. (pije)
(trinkt)

Kal. *f*

A měls prav - du, bož - ský ná - poj!
Du sprichst Wahr - heit, Trank für Göt - ter!

ff *ff*

Stef. *mf*

Kal. (srazí jejich hlavy k sobě.)
(stösst ihre Köpfe zusammen.)

Však co bu - de s Pro - spe - rem?
Doch was solls mit Pro - spe - ro?

p

Nu - že, slyš - te; taj - ný
Nun so hö - ret die - sen

f *ff* *pp*

plán teď vám zje - ví Ka - li - ban:
Plan, den ent - hül - let Ka - li - ban.

pp *p*

Po o - bě - dě vždy - cky spá - vá, prv - ní, k ně - mu
Nach dem Es - sen schläft er im - mer, erstens: sich ihm

ppp

mf

při - blí - žit se, dru - hé, a to věc jest hla - vní, u - krad - nout mu je - ho
lei - se nä - hern, zweitens, und das ist gar wich - tig, sei - ne Bü - cher ihm zu

pp

kni_hy, neb jest bez nich ma_lo_moc_ný prach, troup, blá_to ja_ko
steh_len, oh_ne die_se ist er macht_los Staub, Kot und nur dumm wie

p

vy; tře_tí a to po_sled_ní, co spát bu_de v tvrdou leb_ku o_kem vrazit je_mu
ihr; drittens und der Schluss ist das, dem Schlafenden in den Schä_del ei_nen Nagel hau'n durchs

f *mf* *mf* *pp*

Ar. (Neviděn ve výši.)
(Unsichtbar in der Höhe.)

f

Bí_dný zrád_ce!
Schurk, Ver_rä_ther!

Trink. *mf*

Ja_ký zvuk?
Welcher Ton?

Stef. *mf*

Co to by_lo?
Horch, was war das?

ff

hře_bík!
Au_ge.

p

Pra_nic,
Nichts war's

f *ff* *p*

mf *f* *sempre f* *mf* *f* *p* *mf* *f* *pp*

kdo by to_ho dbal? Zde to stá_le zpí_vá, pro_sí, kři_čí
was be_kümmerts euch? Hier be_stän_dig singts und bit_tet, schreit und

vo_lá, hý_ká, hu_čí, ča_ry to jsou Pro_spe_ro_vy, hlou_pé
ruft und stöhnt und brau_set, Zau_ber_ei_en sind's Pro_spe_ros, dum_me

hrač_ky a nic víc! Jak jsem pra_vil, co
Spie_le und nichts mehr! Wie ich sag_te, im

Stef.

spát bu_de, o_kem v leb_ku hřeb mu vra_zím. Vý_bor_ně, co po_tom dál?
Schlaf durchs Aug' stoss' ich in sein Hirn den Na_gel. Herrlich so, doch was solls dann?

Kal. — Trink. — Kal.

Pak já bu-du pán a král. A co s dce-rou? Bu-de na-še,
Dann wer-de ich Kö-nig sein! Und die Toch-ter? Die wird un-ser!

však my už se do-hod-nem, chceš-li hol-ku, hol-ku vem já si
O, wir wer-den ei-nig sein. Willst die Dirn' du, sie sei dein, dann nehm'

vez-mu o-strov zas, chceš-li o-strov vem tě d'as, já si
ich die Jn-sel mir, willst die Jn-sel, nimm sie dir, dann die

sempre

vez-mu po-tom hol-ku; však tu dou-fám, věr-ní so-bě zů-sta-ne-me
Dir-ne sei die mei-ne, doch ich hof-fe, treu ein-an-der blei-ben al-le

Trink. *ff*

Pro - ti bar - ba - ro - vi
Ge - gen Fein - de im Ver-

Stef. *ff*

Pro - ti bar - ba - ro - vi
Ge - gen Fein - de im Ver-

ff

v každé do - bě Pro - ti bar - ba - ro - vi v spol - ku, pro - ti bar - ba - ro - vi
wir sel - ban - der ge - gen Fein - de im Ver - ei - ne! Ge - gen Fein - de im Ver-

mf *ff* *ff* *ff*

v spol - ku! Váš jsem tře - tí bez o - kol - ku.
ei - ne! Jch als Drit - ter mit euch wan - dre.

v spol - ku! Já chci hol - ku!
ei - ne! Jch die Dir - ne

v spol - ku! Já chci o - strov!
ei - ne! Will die Jn - sel,

Trink. *ff*

Pří - sa - há - me!
Ja, wir schwö - ren!

Kal. *ff* Stef. *ff* Kal.

Pří - sa - hej - te! Pří - sa - há - me! Do - brá! Po té
Nun so schwöret! Ja, wir schwö - ren! Gut so! Nach diesem

fp *fp* *f* *mf*

raj_ské vlá_ _ _ze je mi ka_ni_bal_sky bla_ _ _ze!
E_dens_tran_ _ _ke ich ganz ka_ni_ba_lisch wan_ _ _ke.

Pojď_te, na ku_tě se dá_me, pojď_te spá_ti bra_ši mi_lí tře_ba k prá_ci
Niemand soll das Ruh'n uns weh_ren, kom_met schla_fen, lie_be Brü_der, stär_ket neu zur

(odejdou)
(gehen ab)

no_vé sí_ly.
That die Glie_der.

pp sempre

Ar. (neviděný přivádí společnost ztroskotaných. Alonso, Sebastiano, Antonio, Gonzalo, Adriano a jiní.)
(führt unsichtbar die ganze Gesellschaft der Schiffbrüchigen her. Alonso, Sebastiano, Antonio, Gonzalo, Adriano und Andere.)

Ar. (ve výši)
(in der Höhe)

Jen blíž! ___
Mir nach! ___

jen blíž! — jsem u cí - le již! Zde vzduš - ný stan vám
Mir nach! — Das Ziel ist schon da. Ein Gei - ster - zelt wird

u - chys - tán, — a hoj - ný kvas zde če - ká vás! —
her - ge - stellt — und üp - pig nach eu - er Wahl! —

Al.

To
Das

sli - bu - je už, co zde blou - dí - me.
sagt er uns schon seit wir ir - ren hier!

Gonz.

Ví sva - tá pan - na,
O heil' - ge Jung - frau,

ne - cí - tím už kos - ti!
ich fühl' kaum die Glie - der.

Ant. Seb. Adr.

Jsem zna - ven na smrt! Ží - zeň mám! A hlad!
Bin to - des - mü - de. Durst — hab' ich. Ich auch!

Ó,
O,

Sopr.

ff mf

Ó smi - lo - vá - ní mo - ci taj - né,
O, Mit - leid füh - le Macht, du Stren - ge, jež die

Alt.

f mf f

Ó smi - lo - vá - ní div - né mo - ci taj - né,
O, Mit - leid fühl' ge - hei - me Macht, du Stren - ge.

Ten.

f mf

Ó smi - lo - vá - ní div - ne mo - ci taj - né,
O, Mit - leid fühl' ge - hei - me Macht, du Stren - ge,

Bass.

mf

smi - lo - vá - ní div - né mo - - ci taj - ne,
Mit - leid fühl' ge - hei - - me Macht, du Stren - ge,

ff mf f

jež vo - dí - te nás v kru - hu
die uns ge - führt im Krei - se

f

vo - dí - te nás jež vo - dí - te nás v kru - hu
uns ge - führt im die uns ge - führt im Krei - se

jež vo - dí - te nás v kru - hu tam a sem,
die uns ge - führt im Krei - se hin und her,

jež vo - dí - te nás
die uns ge - führt im

f

jež vo - dí - te nás
die uns ge - führt im

jež vo - dí - te nás v kru - hu
die uns ge - führt im Krei - se

f

jež vo - dí - te nás v kru - hu tam a
die uns ge - führt im Krei - se hin und

ff

tam a sem! Ó po-dej-te nám z hoj-nos-ti své baj-né,
hin und her! O, rei-che uns aus dei-ner Ga-ben Men-ge,

ff

tam a sem! Ó po-dej-te nám z hoj-nos-ti své baj-né,
hin und her! O, rei-che uns aus dei-ner Ga-ben Men-ge,

ff p

v kru hu tam a sem! Ó po-dej-te nám z hoj-nos-ti své baj-né, po čem zde
Krei-se hin und her! O, rei-che uns aus dei-ner Ga-ben Men-ge, wo-nach uns

ff

sem! Ó po-dej-te nám z hoj-nos-ti své baj-né,
her! O, rei-che uns aus dei-ner Ga-ben Men-ge,

ff m.s.

Ar.

f

Nuž, staň se,
Nun sei es,

pp

po čem zde všichni lač-ným práhnem rtem!
wo-nach uns al-len lechtzte die Lip-pe sehr!

pp

po čem zde všichni lač-ným práhnem rtem!
wo-nach uns al-len lechtzte die Lip-pe sehr!

pp

vši-chni, všichni lač-ným práhnem rtem!
al-len, al-len lechtzte die Lip-pe sehr!

pp

po čem zde všichni lač-ným práhnem rtem!
wo-nach uns al-len lechtzte die Lip-pe sehr!

p p

Andante con moto.

p

staň se! Vy po le - se,
sei es! Ihr drin' im Wald,

Andante con moto.

pp

vy ve vo - dách, čer - ván - ků
ihr in der Flur, du Mor - gen -

nach, jež hos - tí ——— den,
glut ge - bä - - - rend Tag,

noc ve svých tmách, splň - te jich ——
ihr al - le thut, was je - der

sen! K mé
mag! Den

Gonz. *p*
Slyš, ja - ká hud - ba!
Horch, wel - che Tö - ne!

služ - bě již na - plň - te číš.
Tisch zum Mahl! Steckt Pfahl zu Pfahl! Ein

Sou - zvuk ča - rov - ný!
Zau - ber - har - mo - nie!

Ar.
po - stav - te stůl ke ků - lu
Gei - ster Zelt sei her - ge -

Alon.
Ba, ta - ké ne - sly - šel jsem jak - tě - živ!
Im Le - ben nie hab' sol - che ich ge - hört!

kůl, jim vzduš - ný stan buď
stellt, ein Gei - ster Zelt sei

Ten.
Ba ta - - ké ne - sly - šel jsem
Im Le - - ben nie hab' sol - che

Bass.
Ba ta - - ké ne - sly - šel jsem
Im Le - - ben nie hab' sol - che

u - chys - tán!
her - ge - stellt!

poco Allegretto.

Spusťte se vlet,
Aus al - len Räumen

jak - - - - - tè - živ!
ich ge - hört!

jak - - - - - tè - živ!
ich ge - hört!

poco Allegretto.

při - nes - te hned nej - draž - ší sem, vše, co má zem
bringt oh - ne Säu - men schö - ne Ge - bil - de, an - ge - nehm mil - de,

co mo - ře hos - tí v své
die den Geist er - - gö - - tzen, zum

ppp

hlu - bo - kos - ti! I - lu - se slad - ká,
Wer - ke jetzt! Se - li - ges Wäh - nen

Seb. p
Zdá vzduch se pl - ný bí - lých kří - del být!
Mit wei - ssen Schwingen ist die Luft er - füllt.

mf
p

do - jem - ná, krát - ká jeť ži - vot sen!
end - lo - ses Seh - nen, ist's Le - ben und Traum, das

f

Adr.
Já sly - ším kro - ků ruch, jichž ne - vi - dím,
Ich hö - re Schritte wohl, seh' niemand gehn.

Sopr.
Alt.
f
Jeť ži - vot
Das Le - ben ist

Jet' ži - vot sen!
Le - ben ist Traum!

Ant.

To ko-lem vír a let a di-vý shon!
Rings um braust Flügel-schlag wie wil-de Jagd!

sen! sen!
Traum! Traum!

Nás jí - má
Uns fes - seln

Ten.

Bass.

Nás jí - má raj - ské
Uns fes - seln Zau - ber -

Vás jí - má raj - ské kou - zlo
Uns fes - seln Zau - ber - ban - de

Vás jí - má raj - ské, raj - ské kou - zlo
Uns fes - seln Zau - ber, Zau - ber - ban - de

Nás jí - má raj - ské kou - zlo
Uns fes - seln Zau - ber - ban - de

Nás jí - má raj - ské, raj - ské kou - zlo
Uns fes - seln Zau - ber, Zau - ber - ban - de

raj - ské kou - zlo raj - ské kou - zlo
Zau - ber - ban - de Zau - ber - ban - de

kou - zlo stá - le raj - ské kou - zlo
ban - de fe - ste, Zau - ber - ban - de

Lento.

ff

stá - - - - - - - - - le. Jste ny - ní

fe - - - - - - - - - ste. Ihr

stá - - - - - - - - - le. Jsme ny - ní

ff

fe - - - - - - - - - ste. Wir

8

Lento.

ff

mf

I - lu - se

Se - li - ges

p

hos - ty, hos - ty du - chů krá - le!

seid des Gei - stes - kö - nigs Gä - ste!

p

hos - ty, hos - ty du - chů krá - le!

p

sind des Gei - stes - kö - nigs Gä - ste!

pp

p

slad - ká, do - jem - ná, krát - - ká,

Wäh - nen, end - lo - ses Seh - - nen, ist's

ff

ži _ vot je sen!

Le _ ben und Traum!

ff

Jste ny _ ní hos _ ty du _ chů krá - le!

Ihr seid des Gei _ stes _ kö _ nigs Gä - ste!

p

Jsme ny _ ní hos _ ty du _ chů krá - le!

ff

Wir sind des Gei _ stes _ kö _ nigs Gä - ste!

Fantastické zjevy líbezného pohledu a tvaru zjeví se, vztýčí stan a hojně pokrytou tabuli. Líbezná hudba ve vzduchu neustává. Plavci zří udiveni bez rady na počínání duchů. Tito je vlídnými posuňky zvou ke stolům.

Fantastische Gebilde von lieblicher Erscheinung nahen. Sie stellen ein Zelt mit reichbedeckter Tafel auf. Liebliche Musik in den Lüften. Die Seeleute blicken ratlos und erstaunt auf das Treiben der Geister. Diese laden mit freundlicher Geberde ein, an der Tafel Platz zu nehmen.

ff Allegretto.

p Andante amoroso.

mf

molto espress.

p molto espress.

poco più moto

Seb. *mf*
Duch ne_lhal přec, zde
Nicht log der Geist, hier

Alon. *mf*
Zrak pře_chá_zí mně!
Ich fas_se es kaum!

mf **Gonz.**
A mně řeč a sluch!
Mir versagt das Wort.

pp leggiero

hoj_ný ky_ne kvas.
winkt ein üp_pig Mahl.

Ant.
Leč kdo bu_de mí_ti první od_va_hu tam u_sednout!
Wer a_ber ist wohl der er_ste, der voll Mut sich niedersetzt.

Gonz. *mf*
Což o to, a_le jíst!
Das schon, wer a_ber isst?

Adr.
Mně pře_šel hlad!
Mein Hunger schwand!

Seb. *f*
Mně ží -
Mir auch

mf

sempre poco string.

— zeň též! Co teď?

— der Durst! Was nun?

Alon.

Co stát se mů_že? vždyť to vábné tak!

Was könnt' ge_schehen? lockt es doch so süss!

Gonz.

Mne

Mich

sempre poco string.

mf

Seb.

Mne o_na ký_ta na_cho_vá, co

Die Pur_pur_trau_be dort weckt mei_ne

v ro_so_lu tam lá_ká o_nen hřbet!

lo_cket dort die ein_ge_salz_te Brust.

květ!

Lust.

Alon.

f

A

Und

Ten.

f

Mne pur_pu_ro_vá, ra_čí pa_šti_ka!

Ich wünschte nur die duft'ge Zu_cker_tort!

Bass.

f

Mne o_na ry_bí hla_va ve_li_ká!

Ich je_nen grossen Kopf vom Fi_sche dort!

f

ví - na baň - ky, láh - ve tva - rů všech, než vy - pi - jem to,
Fla - schen al - ler Form mit Wein da - rin! den an - zu - trin - ken

p mp

zda nám sta - čí dech? Nuž jmé - nem pá - ně s chu - tí
reicht die Kraft kaum hin. Nun denn in Got - tes - na - men

mf f ff

do to - ho!
sei's ver - sucht!

Ar.

Teď slyš - te
Hört E - le -

Sopr. Alt.

Nuž jmé - nem pá - ně s chu - tí do to - ho!
Nun denn in Got - tes - na - men sei's ver - sucht.

Ten. Bass.

Nuž jmé - nem pá - ně s chu - tí do to - ho!
Nun denn in Got - tes - na - men sei's ver - sucht.

ff mf

živ - ly mě i ob - lo - ho!
men - te mich und Himmelskreis!

Sotva všichni sahají po pokrmech a čiších, zatmí se.
Kaum, dass alle nach Speisen und Bechern langen, wird

f *ff*

Na to silná rána hromová, všickni udiveni vyskočí ze svých míst. Ariel zjeví se v podobě hnusné Harpyje,
es finster. Starker Donnerschlag. Alle springen entsetzt von ihren Plätzen auf. Ariel zeigt sich in Gestalt einer fürchter-

fff *f* Moderato.

udeří obrovskými křídly na stůl, který v tom se propadává a zmizí i s celým stanem.
lichen Harpye mit Riesenflügeln über dem Tische, der, ebenso auch das Zelt also gleich verschwindet.

ff

Sopr. Alt. *fff*
Ó hrů - za! Bě - da! Ja - ká
O Grau - sen! We - he! Welch ein

Ten. Bass. *fff*
Ó hrů - za! Bě - da! Ja - ká
O Grau - sen! We - he! Welch ein

fff

Ar. Maestoso.

Vy na ko-le-na zpupní hříšní-ci!
Fallt nie-der nun e-len-de Sünder ihr,

pří-še-ra!
Un gethüm!

pří-še-ra!
Un gethüm!

Maestoso.

Váš hřích až k ne-bi vo-lá o trest svůj! Vám ne-chtě-lo ni
zum Him-mel ru-fen eu-re Sün-den all, euch woll-te nicht ein-

mo-ře ky-pí-cí pro-půj-čit za hrob nej-hlub-ší svou slůj! Vás ja-ko,
mal des Mee-res Gier ein Grab ver-leihn in sei-ner Wo-gen Schwall! warf euch wie

mrz-kou na břeh vrh-lo smeť! Však
ei-nen Aussatz an den Strand. Das

břeh se tá_že, dej_te od_po_věď! co chce_te ta_dy?
U_fer fragt, gebt Ant_wort, hal_tet Stand, was wollt ihr hier denn?

pp p

Vne_vin no_sti ry_zí on du_chy živ_lů ro_sou ži_ví tu, co dr_zá,
In der Unschuld Lande, wo Thau als Nahrung nur der Geister gilt, was will des

f

hříš_ná chce tu no_ha ci_zí, zde v pří_ro_dy tom bujném ú kry_tu?
Sünders Fuss auf fremden Strande, hier, wo Na_tur in Üp_pig_keit sich hüllt?

mf fp f

Moderato.

f

Pryč od_tud mu_sí_te, však dří_ve hvězd se na vás mu_sí na_pl_ni_ti
*Ihr müsst von dannen zieh'n, doch rei_fe Saat der Stra_fe keimt für eu_re Fre_vel_*

pp Moderato.

trest! Nuž na ko_le_na! zde můj vla_dař jest!
that, sinkt nie_der nun, mein Ge - bie_ter naht!

Všichni v prvním okamžiku sáhli k meči, ale ruce jakoby přimrazeny zůstaly tkvěti na jilcích. Zří s okem vytřeštěným do dálky. Hudba se stupňuje v bouři hromovými ranami přerývanou. Mlhy v pozadí houstnou, pak se dělí a tažen dvěma draky a Kalibanem na pekelném voze, objeví se Prospero v hávu kouzelnickém s prutem čarovným v ruce.

Alle fassen im ersten Augenblicke nach dem Schwerte, aber ihre Hände bleiben wie festgebannt. Aller Augen blicken starr in's Weite. Die Musik wird von Donnerschlägen unterbrochen. Die Nebel im Hintergrunde verdichten sich, theilen sich dann wieder und auf einen von zwei Drachen und Kaliban gezogener Höllenwagen erscheint Prospero im Zaubergewande, den Zauberstab in der Hand.

più mosso

ff marcatissimo

ff semp. marcatissimo

Allegro

fff grandioso

maestoso.

e marcatissimo

Grandioso e tutta forza

ff sempre

Maestoso.

Vyznáte všickni velkou vinu svoji a nyní nastal msty a

Ihr alle kennt die Grösse eurer Unthat, und nun erschien der Rach' und

Maestoso.

sfz mf

trestu čas! Nuž na kolena slyšte

Strafe Zeit! Fallt nieder im Staub und nun

f fp

rozsudek, vpiš ohněm v hruď si každý, co jsem řek! Jsou živly

achtet wohl, mit Feuer schreibt das Urtheil euch ins Herz! Die Ele-

p fp fp

či_sty a jen lid_ský pych je po_skvr_ňu_je řa_dou skut_ků zlých!
men_te sie sind rein, doch bö_se That des Men_schen_hochmuts trüb_te sie!

a pro_to o_či_stěn být mu_sí každý, kdo vi_nen zra_dy, lou_pe_že a
Ge_läutert muss deshalb ein je_der werden, der durch Ver_rat und Raub ge_fehlt auf

vraždy, teď du_chy živ_lů pro_ti so_bě má_te a
Erden, nun habt ihr ge_gen Euch der Lüf_te Gei_ster, an

va_še prá_ce, ať jim o_do_lá_te!
Euch ists ü_ber sie zu wer_den Mei_ster!

Sopr. Lento. *pp*

Ó bě - da, vel - ká mo - ci, sli - to - vá - ní.

O, we - he! Gro - sse Macht, hab' Er - bar - men,

Alt. *pp*

Ó bě - da, ó bě - da, vel - ká mo - ci, sli - to - vá - ní.

O, we he, o we - he! Gro - sse Macht, Er - bar - men zei - ge,

Ten. *pp*

Ó bě - da, vel - ká mo - ci, sli - to - vá - ní,

O, we - he! Gro - sse Macht, Er bar - men, Er -

Bass. *pp*

Ó bě - da, vel - ká mo - ci,

O, we - he! Gro - sse Macht, Er -

Lento. *pp*

My u - zná - vá - me vel - kou vin - nu již! I

Wir leug - nen nim - mer uns - re schwe - re Schuld! Doch

My u - zná - vá - me vel - kou vin - nu již! I

Wir leug - nen nim - mer uns - re schwe - re Schuld! Doch

sli - to - vá - ní. My u - zná - vá - me vel - kou vin - nu již!

bar - men zei - ge, wir leug - nen nim - mer uns - re schwe - re Schuld!

mf

sli - to - vá - ní. My u - zná - vá - me vel - kou vin - nu již!

bar - men zei - ge, wir leug - nen nim - mer uns - re schwe - re Schuld!

mf

k nej - vět - ší-mu zlo-či-nu se sklá - ní a od-pu-ště-ní dý - še
selbst zum al-ler grössten Sün - der nei - ge sich aus der Höh' ver-zei-hend

k nej - vět - ší-mu zlo-či-nu se sklá - ní a od-pu-ště-ní dý - še
selbst zum al-ler grössten Sün - der nei - ge sich aus der Höh' ver-zei-hend

I k nej-vět - ší-mu zlo-či-nu se sklá - ní a od-pu-ště-ní dý - še
Doch selbst zum al-ler grössten Sün - der nei - ge sich aus der Höh' ver-zei-hend

I k nej-vět - ší-mu zlo-či-nu se sklá - ní a od-pu-ště-ní dý - še
Doch selbst zum al-ler grössten Sün - der nei - ge sich aus der Höh' ver-zei-hend

mf

Moderato.

Prosp.

f

Váš trest již za - čal. Mořská hlu-bi-na tě A -
Die Straf' be - gann schon. In der Mee-res-flut tief, A -

hvězd - ná výš!
dei - ne Huld!

hvězd - ná výš!
dei - ne Huld!

hvězd - ná výš!
dei - ne Huld!

hvězd - ná výš!
dei - ne Huld!

pp

Poco meno mosso.

lon_se, při_ved_la o sy_na. Na mořském dně již dáv_no mr_tev le_ží
lon_so, dein Sohn be_gra_ben ruht, am Mee_res_grunde liegt er todt schon lan_ge

p Poco meno mosso.

a tempo *sempre*

a v důlcích o_čí má již řa_su své_ží! Na te_be An_to_ni_o pomsta kvačí,
mit hohlen Au_gen, an_gefaulter Wange, und auch dein An_to_ni_o harrt die Rache,

p

poco string.

je v patách tvých a chy_tá již tvůj šat! Ve vzduchu vý_či_tek hřmí hejno dra_čí,
sie fol_get dir und fasst am Kleid dich nun. Es heu_let dir des Vor_wurfs Drache,

Maestoso.

(zvedá hůl.)
(erhebt den Stab.)

mf

jíst ne_dá to_bě, myslit, a_ni spát! Já di_vým
lässt dich nicht es_sen, denken, und nicht ruhn! Mit mächt'gem

ff Maestoso.

f p

čá_rem, jenžtvar vše_ho mě_ní, šlu na vás vše_cky div_né
Zau_ber wandl'ich eu_er We_sen! Irrt oh_ne Ziel, seid, wie ihr

po_blou_zně_ní! Ztrať_te svou vů_li lout_ka_mi buď_te,
nicht ge_we_sen! Wil_len ver_lie_ret, wer_det zu Pup_pen,

Sostenuto.

jež jak chce vo_dí pe_kel_ná moc! Viz_te vše ji_nak,
die nach Be_lie_ben Höl_len_macht lenkt. Seht al_les an_ders,

ji_nak vše slyš_te, ma_tu vám ja_zyk, den buď vám noc!
an_ders hört al_les, wirr sprech' die Zun_ge, Tag sei euch Nacht!

Pře_lu_dy div_né, mat_né, jen stí_ny, bez kr_ve, váš_ně
Schreckens_ge_bil_de, Schatten nur fin_stre, blut_los nur mü_de

ta_pej_te v tmách, ro_pu_cha, hrů_za v srd_ce vám sed_ni,
irrt in der Nacht. Krö_te des Grausens sitz' euch im Her_zen,

na pa_ty skoč vám zsi_na_lý strach! Pe_kel_né mu_ky,
an eu_re Fer_sen hef_te sich Furcht. Höl_li_sche Qua_len,

o_ko_vů tíž v srd_ci i tě_le za_kuste již!
schwer wie Me_tall, in Leib und Seele fühlet sie all!

Nové rány hromové, všichni klečí zdrceni před Prosperem, který stojí na voze v celé velebnosti.
Neuer Donnerschlag, alle fallen wie vernichtet vor Prospero zur Erde nieder, der in voller Erhabenheit auf dem Wagen steht.

Allegro maestoso.

Alonso. Lento.

Svou vi_nu cí_tím a je_jí hlod.
Fühl mein Vergehen und sei_ne Pein.

Ant.

Mor a děs schvá_tí mne i můj rod!
Schrecken, Pest und Ent_se_tzen harrt mein.

Sbor.

Ó bě_da nám ó bě_da nám bě_da, to vi_ny plod!
O, we_he uns, o we_he uns welch En_de wird uns sein.

Ó, bě_da nám bě_da, to vi_ny plod!
O, we_he uns, welch En_de wird uns sein.

Ó bě_da bě_da, o bě_da to vi_ny plod!
O, we_he uns we_he, welch En_de wird un sein.

Ó bě_da, bě_da to vi_ny plod!
O we_he, welch En_de wird uns sein.

Prosp.

A
Und

Allegro moderato.

ny - ní a - by ještě tí - ží vět - ší na srd - ce va - še do - pad hrozný
nun, dass eu - er Herz noch schwerer tra - ge der Stra - fe Last für eu - re Frevel -

Allegro moderato.

p *mf*

trest, a - by - ste cí - ti - li v zou - fá - ní, v kře - či, jak hroz - ná zra - da,
that, da - mit ihr Jammer fühlt und bit - tre Kla - - ge, wie furchtbar Undank

f

f sempre

děs - ný nevděk jest! Ty pad - ni věr - ný clo - ní - cí mě há - ve i
nur und wie Ver - rat. Lass ich die Hül - le, die mich ber - get fal - len, ent -

mf marcato

f

vy - dlu - že - ná pe - kel nád - he - ro, před vá - mi
lieh - ne Höl - len - pracht werf' ich von mir, so zei - ge

p *f*

Shodí kouzelný plášť s beder a objeví se v nádherném rouše knížecím.
Wirft den Zaubermantel ab und zeigt sich im prachtvollen Fürstengewand.

stojím v podstatě své pravé. Váš pán a
mich als Prospero euch allen. Steh' jetzt als

soudce, mstitel Prospero!
euer Herr, als Rächer hier!

To on! on sám!
O weh, er ist's!

To on! on sám!
O weh, er ist's!

Al. Teď teprv běda nám!
Jetzt wird die Qual erst schwer!

Ant. On sám, on živ!
Mein Herz erbebt!

To on! on sám! O nebes div! Běda!
Er ist's! Er ist's! Mein Herz erbebt! Wehe!

To on! on sám! O nebes div! Běda!
Er ist's! Er ist's! Mein Herz erbebt! Wehe!

fpp subito *poco rit.*

Prosp. Lento.

A_by_ste zře_li, pro_ti ne_vin_no_sti jak ma_li_cher_ná zlo_by
Und das ihr seht, wie kleinlich al_le Mü_hen der ar_gen Bos_heit ge_gen

pp Lento. *pp*

ná_stra_ha, zde viz_te, v květu dív_čí spa_ni lo_sti! Má Mi_ran_da,
Unschuld sind, seht hier ein Mädchen schönheitsvoll er_blü_hen, Mi_ran_da ist's,

espress.

Líbezná hudba. Miranda se objeví vedle Prospera na voze, tulíc se na
Liebliche Musik. Miranda erscheint neben Prospero und schmiegt sich

má dce_ra pře_dra_há!
mein viel_ge_lieb_tes Kind!

mf *pp* *pp*

jeho prsa v rozkošném obraze.
an seine Brust.

Moderato.

mf

poco string.

A - by - ste zře - li, kaž - da věr - nosť ry - zí, že
Und dass ihr seht, — wie ech - ter Treu - e — Schimmer aus

p Moderato.

věr - ným z my - sle nik - dy ne - vy - mi - zí, ty Gon - za - lo, můj věr - ný dru - hu,
rei - nem, treu - en Sinn ent - schwindet nimmer, du Gon - za - lo mein, treu - er Freund, zu

poco con moto

mf

sem, tvé mí - sto u nás, od - mě - nu svou vem!
mir! Dein Platz ist hier, Be - loh - nung wer - de dir!

Vztáhne ruku ke Gonzalovi, klečícímu nejblíže vozu a vytáhne jej vedle sebe.
streckt die Hand gegen den dicht beim Wagen knieenden Gonzalo aus und zieht ihn neben sich.

Gonz. *f* Ó
O,

f

pa - ne můj ta ra - dost ne - změr - na!
ed - ler Herr, wie ist die Freu - de gross!

p

Usadí se níže k jich nohám.
setzt sich zu seinen Füssen nieder.

accelor.

Maestoso.

Prosp. *f*

A - by - ste zře - li v ko - nec lidských bě - hů, že
Und dass ihr se - het, wie im Lauf des Le - bens, Recht,

a tempo

p Maestoso. *mf*

prá - vo s pravdou sla - vně zví - tě - zí, že vsta - nou bez dotknu - tí z pe - kel že - hu
Wahrheit siegreich je - den Kampf be - stehn, dass Höl - len - glu - ten sie be - drohn ver - gebens,

mf

a zkruš - ší lé - čky vše a ře - tě - zy, však hmota bíd - ná že vždy
sie al - len Fes - seln, je - der List entgehn, dass ek - ler Stoff zum Staub sinkt

f *tr* *p*

poco string.

v prach se zká - cí: zde ne - tvor, pří - še - ra, zlý
im - mer wie - der, seht das Gespenst, den bö - sen

ff *f*

Ka-li-ban, mou pě-stí skro-cen, v o-tro-čí, dlí prá-ci jej hmo-tě
Ka-li-ban, den mei-ne Faust gezähmt zur Ar-beit wie-der, dem Stoff zum

na výsměch jsem k vo-zu spjal.
Hohn als Zugthier sich be-fahl.

tr tr ff m.s. ff a tempo

Nuž po-chop-te, co v symbol se tu ztrá-cí. On
Seht hier ver-ei-net des Symbo-les Glie-der, er ist der

mf f tr

hmo-ta jest a já jsem i - - - - - - -
Stoff und ich das I - - - - - - -

mf f f pp m.s.

Ped.

de - - - - al!
de - - - - al!

Marcia solenne, ma con moto.

Všichni v největším úžasu leží na zemi. Prospero obklopen duchy země, ohně a vody, vznáší se na voze dračím za vítězného pochodu k výši.
Alle knien im höchsten Entsetzen auf der Erde. Prospero, umringt von allen Erd- Luft- Feuer- und Wassergeistern, erhebt sich auf dem Drachengezogenen Höllenwagen im Triumpfzuge zur Höhe.

ff sempre — più ff — ff sempre — fff — sfz

Opona spadne.
Der Vorhang fällt.

Konec druhého jednání.

Ende des zweiten Aktes.

Jednání III. | III. Act.

Úvod. Einleitung.
Lento.

p

ppp

pp

poco marcato

rfz

mf

mf

f

espress.

f

rit.

Andante sostenuto.

pp

p

Allegretto.

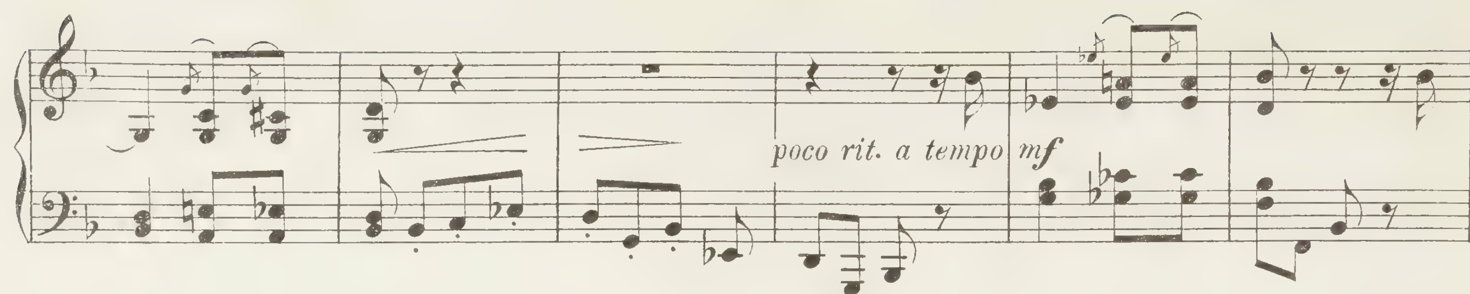

mf

p

poco rit. a tempo

poco rit. a tempo
mf

pp
pp

più lento
espress.

tr

Allegretto.

pp

f

espress.

f

rit.

p

pp

Più mosso.

pp

Allegretto.

ppp

Lento.

p *pp*

m.s. *m.d.*

(Vnitřek celly Prosperovy. Alchymistické náčiní na stolech a po různu. Knihy v starých vazbách a folianty na zemi i křeslech. v popředí stolek s šachovnicí a rozestavenými figurkami.)

(Das Innere von Prosperos Wohnung. Alchymistische Geräthschaften auf Tischen und sonst überall. Bücher in alten Einbänden und Folianten auf der Erde und auf Stülen. Im Vordergrund ein Tischchen, darauf ein Schachbrett mit aufgestellten Figuren.)

Moderato.

Prosp. *mf*

Můj čac_ký ho_chu, do_bře jsi se dr_žel a teď s Fer_
*Mein schmucker Kna_be, hast dich gut ge_hal_ten, noch mit Fer_*

Moderato.

fp *pp*

nan_dem zkouš_ku posled_ní a zla_tou svo_bo_du svou do_sta_neš,
nan_do ei_ne letz_te Prob' und dei_ne gold_ne Freiheit win_ket dir.

f

pak o-pu-stí-me na vždy o-strov ten a vrá-tí-me se do Mi-lá-na zas na sto-lec
für im-mer scheiden von der In-sel wir und kehren nach Mi - la-no wieder heim, auf uns'rem

f vlá - dy, me - zi lid - mi žít, *p* co ty zde vol - ně
Thron, bei uns'-rem Volk zu sein, in - dess du hier der E - le -

f *p* *pp* 8 *m.d.* *m.s.*

živ - lů druh i pán, si tě - kat bu - deš v hravé své - vo - li.
men - te Herr, dich tum - meln kannst und spielen wie du willst.

8 *m.d.* *m.s.*

Ar. *p* Můj na-před dík, ó pa - ne la - ska - vý, *mp* však ne-za-po-meň, je tu
Nimm vo-raus Dank, o Herr, ent - ge - gen mild. Doch nicht vergesse, noch bleibt

loco *p* *pp*

Prosp.

Ka-li-ban i s tím-to dluž-no ú-čty skon-co-vat. Ať
Ka-li-ban, mit dem auch ab-zu-rech-nen nö-thig ist. Er

v blá-to vrá-tí se, kde bla-žen jest! Tu ho-chu prav-du mám a zku-še-nost', že
tauch' in Kot, wo er sich glücklich fühlt; die Wahr-heit und Er-fah-rung lernt' ich, Knab, dass

v hvězd-nou lát-ku blá-to ne-o-brá-tíš. Vždy blá-tem zů-sta-ne, a tou-hu
Kot du nie zum Ster-nen-stoff ver-kehrst, er bleibt Kot im-mer-dar und Sehnsucht

blá-ta, věř, a-ni na O-lym-pu ne-od-lo-ží!
nach dem Kot lässt ihn, glaub, mir, im O-lymp nicht los.

Ar.

Však o tvůj
Doch hat er

ži-vot pa-ne u-si-lo-val dva dru-hy z roz-bi-té-ho ko-rá-bu za spiklen-ce vzal,
nach-gestellt, Herr, dei - nem Le-ben; mit zwei Ma-tro-sen des ver-schlagnen Schiffs verschwor er sich

ti se u-mlu-vi-li, až v pra-cov-ně tvé sen tě pře-pad-ne, že
und ward mit ih-nen ei-nig, bis dich der Schlaf in dei-ner Zel-le sucht sich

Più mosso.

vplí-ží k to-bě se a o-kem hřeb ti vra-zí blí-že spánku do moz-ku.
dir zu nähern, ei-nen Na-gel dir in's Hirn durchs Aug' zu stossen nach der Schläf'.

Sostenuto.

Prosp.

To dluž-no pře-ka-zit a ztre-sta-ti! Jen
Dies muss ge - hin-dert sein und streng be-straft. Ge -

pře-ka-zit! Za trest to ne-sto-jí; a o-bé, ho-chu, svě-řu-ji ti
hin-dert nur, doch nicht der Stra-fe wert. Die bei-den Bur-schen ü-ber-lass ich

mf *p*

rád! Jen leh-kým žer-tem, ten je vy-ho-jí; ty o-ba
dir; mit leich-tem Scher-ze, mehr be-darfs ja nicht, ver-weis die

bláz-ny od-buď s ne-tvo-rem, a pak mi o tom věr-nou zprá-vu dej!
Nar-ren und das Un-ge-thüm und bring da-von mir dann ge-treu-e Mähr.

pp

mf Ar. *mf* *p*

Teď Fernan-da s Mi-ran-dou za-vo-lej. Již po-slou chám, zde při-chá-ze-jí
Jetzt Fer-nan-do und Mi-ran-da her! Ich fol-ge schon, doch kommen hier die

fp

Andante.

o_ba! (Vejdou Fernando a Miranda ruku v ruce v tichém hovoru.)
Bei_den. (Fernando und Miranda kommen, Hand in Hand, in traulichem Gespräche.)

Andante.

Mir. (uzříc Prospera) *(Den Vater erblickend.)* Fern. Prosp.

Aj, dobrý otče! Buďte pane zdráv! Tak ruku v ruce
Ei, gu_ter Va_ter! Herr, es geh' euch wohl! So Hand in Hand, es

dob_ře vám to slu_ší. Moderato. Však dří_ve pa_ne dluž_no zkou_mat
*ste_het gut euch bei_den, doch frü_her, Herr, ist nö_thig zu ent_*

Moderato.

p dolce

du_ši, zda vy_dr_ží, co leh_ké se jí zdá, neb
schei_den, ob man be_harr_lich auch er_strebt das Ziel, o,

mf

Fern.

p

věř - te, lá - ska ne - ní žád - ná hra! Já

glaubt mir, die Lie - be wahr - lich ist kein Spiel. Ich

Prosp.

ne - roz - u - mím pa - ne! Po - cho - pí - te, až lá - sky pra - vý taj a

kann euch nicht ver - ste - hen. Wird ge - sche - hen, lernt' ihr der Lieb ge - heim - sten

ce - nu zví - te, květ u - trh - nou - ti, ne - ní vše - cko pa - ne, když

Wert ver - ste - hen. Nicht al - les ist es ei - ne Blu - me pflü - cken, leicht

p

vo - ní nám, tu leh - ce se to sta - ne. Však v dlou - hém stá - ří

ist ge - scheh'n, soll uns ihr Duft be - glü - cken, doch bis in spät - ste

pozd-ních pří-štích let si za-cho-va-ti u-tr-že-ný květ by
Zeit als Ei-gen-thum be-wah-ren sich die ab-ge-pflück-te Blum' und

v stej-né krá-se bla-žil nás a sví-til, toť by-ste chá-pal,
ew'-gen Reiz und Glanz an ihr ent-de-cken, dass ihr dies fasst, möcht'

rád bych ve vás vzní-til! Za ru-ku jste mou dra-hou dce-ru chyt, vás
gern in euch ich we-cken. Des theu-ern Mäd-chens Hand er-fass-tes du, ich

ne-ká-rám, neb ved vás k to-mu cit! Však rce-te, kdo mi pa-ne
zür-ne nicht, denn Lieb trieb euch da-zu, doch sa-get Herr, wer für euch

za - ru - čí, že ne - bu - de - te si hned v ná - ru - čí?
Bürg - schaft stellt, dass ihr sie bald nicht Arm im Ar - me hält?

a kdy - by bdě - lý kol můj ne - byl zrak, sám řek - ně - te,
Würd' ich nicht rings mit wa - chem Au - ge sehn, selbst sa - get doch,

co sta - lo by se pak? A sdra - ný květ, by vám pad
was möch - te dann ge - scheh'n? Ver - welk - te Blü - te eu - er

za po - díl! Vy Mi - ran - du mou by - ste od - ho - dil, jak
An - theil wär', und ihr woll - tet dann von ihr nichts wis - sen mehr, wie

ti - síc ji - ných! Však to do - bře zná - me!
tau - send an - d're, ken - ne die Ge - bah - rung.

Fern. Ach, dra - hý pa - ne!
Ach, theu - rer Mei - ster!

Prosp. Kéž se ne - zkla - me - me.
Spre - che aus Er - fah - rung. Des

Ve srd - ci zá - žeh váš - ně prud - ký host, však v lás - ce ne - ní vše - cko
Her - zens schlimmer Gast ist Lie - bes - glut, nicht al - les, was die Lie - be

smy - sl - nost', je vy - tr - vá - ní víc a stá - lá ně - ha, jež
sinnt, ist gut, mehr gilt Ge - duld und Zart - heit, die nie schwin - det, die

ze dna du-še mír-ným o-hněm šle-há a kví-tím von-ným ži-vot o-ví-jí.
man im tief-sten Grund der Seel' em-pfin-det und de-ren Duft dem Le-ben feh-let nie.

accelerando

mf

Tam s ša-chy stůl, se-hraj-te par-ti-i
Dort ist das Schachbrett, spielt ei-ne Par-thie

f *a tempo* *p* *pp*

p

a jest-li zdr-ží-te se po-lí-be-ní a stis-ku ru-ky, vše-ho, co tak
und wenn ihr mei-det al-les sü-sse Thun, wie Hän-de-drü-cke, kurz all das, was

mf

ce-ní ve svém kvě-tu lá-ska, Mi-ran- - -da je
nun der Lie-be Wert giebt, Mi-ran- - -da sei

mf *f* *sfz* *sfz*

Poco più vivo.

va_ší!
eu_er.

Poco più vivo.

f

p

Však po_zor,
Doch merk'wohl

ví_te, že vmém do_mě stra_ší!
hier im Haus'ist's nicht ge_heu_er!

8

pp

(Kyne jim s úsměvem ke stolu a odejde.)
(Weisst lächelnd auf den Tisch und geht ab.)

Fern. *p*

Ta
Die

3 3 3 3

Andante.

zkouš_ka bu_de ve_se_lá!
Prü_fung wird ja fröh_lich sein.

Mir. *p*

Já ne_my_slím tak
Jch stim_me nicht ganz

Fern.

do_ce_la! Jen u_pně_te své
ü_ber_ein. Nur haf_tet euren

Andante.

p

Mir.

zra_ky k hře a ne_dbej_te, co v srd_ci vře! Dle tvé_ho jed_nám
Blick auf's Spiel und ach_tet nicht der Lieb' Ge_fühl! Be_fol_gen will ich

pří_kla_du, však po_zor, po_mni na zra_du!
eu_ern Rat, doch Ach_tung, den_ket an Ver_rat.

(Začnou hráti.)
(Beginnen zu spielen.)

(Zjeví se Ariel od hráčů neviděn, pak díl sboru duchů.)
(Es erscheint Ariel ungesehen, dann ein Theil des Geisterchores.)

Poco Allegretto.

p *ppp*

(Zde se objeví druhý díl sboru duchů.)
(Hier erscheint der andere Theil des Geisterchores.)

Più vivo.

pp *pp* *espress.* *ppp*

Allegretto non tanto.

Jeden duch. (Fernandovi do ucha.)
Ein Geist. (Fernando ins Ohr.)

p

Hle, jak je - jí ru - čka bí - lá na pr - kno se
Sieh, wie ih - re wei - ssen Fin - ger hold be - rüh - ren

Allegretto non tanto.

ppp sempre

po - lo - ži - la, viz té ru - ky ú - tly tvar,
jetzt den Sprin - ger, Sieh die Hand, so fein und zart

ja - ký pů - vab, ja - ký čár! Ja - ko li - lje
von der an - mut - voll - sten Art! Wie ein duf - tig
mp
lí - stek bí - lý se tak něž - ně slad - ce chý - lí!
Rös - chen in - nig! Jhr Be - we - gen süss und min - nig.
p
mf
f
mf
Ó ta ru - ka pro - sí, kví - lí, chce v tvé ru - ce pro - dlít chví - li.
O, die Hand, die fleht herz - in - nig, möcht' wohl drü - cken dei - ne in - nig.
espress.
p
f
p
rit.

p a tempo *mf*

Ne_bu_diž tak zar_pu_ti_lý! Ne_bu_diž tak zar_pu_ti_lý!
Sei doch nicht so ei_gen_sin_nig! Sei doch nicht so ei_gen_sin_nig!

Poco meno mosso.

pp *p*

Poco meno mosso.

p

Fer. *p*
Na vás ny_ní če_ká tah!
Nun denn, Fräulein zie_het doch!

Mir. *p*
Dí_ky!
Dank euch,

Však jsem na vá_hách!
ü_ber_le_ge noch.

Moderato.
II. duch. (Fernandovi do ucha.)
II. Geist. *(Fernando in's Ohr.)*

p
Hleď, ta ší_je z mra_mo_ru,
Sie den Na_cken, mar_mor_gleich,

Moderato.

m. s. *pp non legato* *m. d.* *m. s.*

co dí v slad_kém ho_vo_ru, nad per_leť plá, nad o_pál,
was er kün_det süss und weich, leuch_tend schö_ner als O_pal,

rit.

Meno mosso.

kle_ne se a vl_ní dál, stá_le dál, dál a
regt sich nur, weckt Sehnsuchts_qual, sü_sse Lust, Meno mosso. *sü_sse*

rit.

dál, stá_le dál, o po_my_šle_ní, jed_no na ni
Lust, sü_sse Lust, o, welch' Ent_zü_cken, ei_nen Kuss auf

po_lí_be_ní, a už le_tět vo_bla_ka!
ihn zu drü_cken, das er_füllt mit Won_ne_schau_er!

Ped.

Più mosso.
Mir.

jed_no po_lí_be_ní, jed_no po_lí_be_ní! Po_zor,
Ei_nen Kuss nur auf ihn, ei_nen Kuss nur auf ihn! Achtung,

Più mosso.

Fer.

ve - zmu se_dlá_ka! Po_zor ra_děj dej_te též,
ich nehm den Bau_er. Vorsicht thut euch sel_ber Not,

espress. espress.

Mir.

o_hro_že_nou má_te věž! Krá - li šach, jej krý_ti spěš! Jej
eu_er Thurm ist arg be_droht. Schach dem Kö_ni_ge ich bot. Nun

mf f mf f

Con. moto. III. duch (k Mirandě.) III. Geist (zu Miranda.)

mf

krý - ti spěš! Jak je sil_ný, jak je stat_ný,
schütz ihn doch! Statt_lich ist er an_zu - schau_en.

Con moto.

sfp

Vivo ma non troppo.

p

v lá - sce ne_bu_de hráč špat_ný! Jak mu
Min - ne - glück hat er bei Frau_en. Wie ihm

mf f tr pp

Vivo ma non troppo.

slu - ší čer - ný vlas, čer - ný knír a ú - tlý pas a jak
steht das schwarze Haar, wie sein Au - ge leuchtet klar, was er

II. duch. II. Geist.

Ó jak la - hod - ný má hlas!
Was er spricht ist gut und wahr!

la - hod - ný má hlas,
spricht ist gut und wahr!

II. duch. ú - sta ja - ko puk - lé
II. Geist. *Und sein Mund wie Knospen*

I. duch. I. Geist.

Ú - sta ja - ko puk - lé pou - pě
Sieh' sein Mund, wie Knospen rei - zend,

ú - sta ja - ko puk - lé pou - pě, ú - sta ja - ko puk - lé
Und sein Mund wie Knospen rei - zend ja, sein Mund wie Knospen

pou - pě,
rei - zend,

mf p

však by jednou schý - le - ná vzplá_la ně - hou pla_me_mná,
a _ ber wenn er ein _ mal küsst glühnd in Zärt _ lich _ keit er ist,

pou_pě, však by jed_nou schý - le - ná vzplá - la ně_hou,
rei_zend, a _ ber wenn er ein _ mal küsst wenn er einmal

však by jed - nou schýle_ná vzplála ně - hou pla_me_mná,
a _ ber wenn er einmal küsst glühnd in Zärt_lich_keit er ist,

sfz sfp pp

Poco meno mosso, ma vivo.

Mir.

vzplála ně_hou pla_memná! Bě_da! věž je ztra_ce - na!
glühnd in Zärt_lich _ keit er ist! We_he, der Thurm ist ein ge _ büsst!

Fer.

vzplá - la ně_hou pla_memná! Do_vol_te, to
küsst wie zärt_lich dann er ist! O, ver_gebt das

vzplá_la ně - hou pla_memná!
glühnd in Zärt_lich _ keit er ist!

Poco meno mosso, ma vivo.

f

mf

Mně se div_ně ka_ lí zrak!
Mei - ne Au_gen trü _ be sehn!

mýl_ka a_si! (Skloní se nad šachy, Miranda též.)
ist ein Irrthum. (Beugt sich auf das Brett nieder, Miranda desgleichen.)

Fi_gurky ne_stá_ly tak!
Die Fi_gu_ren ir _ rig stehn.

(Sblíží se hlavami těsně k sobě, zkoumajíce postavení figur na šachovnici.)
(Während sie die Aufstellung prüfen, berühren sich ihre Köpfe.)

Andante.

Prá-vě stály na o-pak! Kdo je splet? kdo je splet!
Vor hab's anders ich gesehn! Wer verschob sie nur so?

Fer. Kdo je splet! kdo je splet? kdo je splet?
Wer war es? Wer war es?

I. duch. I. Geist. Úst těch květ!
Deine Lipp' es?

Andante.

Più mosso.
(V okamžiku, kdy chtějí
(In dem Augenblicke, da sie

Fer. splet kdo je splet?
Wer war es?

I. duch. I. Geist. Bla - ha svět!
Se - lig-keit!

II. duch. II. Geist. Lí - bej hned! Lí - bej hned!
Küsse froh! Küsse froh!

III. duch. III. Geist. Bla - ha svět
Se - lig-keit!

IV. duch. IV. Geist. Lí - bej hned!
Küsse froh!

Più mosso.

se políbiti, srazí Ariel místo polibku jich hlavy.)

sich küssen wollen, stösst Ariel ihre Köpfe aneinander.)

Moderato. Mir.

p

Co to bylo, jaká rána!

Welch'ein Schlag! was ist geschehen?

Sbor duchu. Geisterchor.

f ff

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha

8

f ff fp Moderato.

Fer.

Znenadání veliká!

Plötzlich und mit Heftigkeit!

3

mf

Vy jste přece nešika!

Ihr seid doch ungeschickt.

p mf 3

Vlíbaní snad pravdu máte ale zákaz otce znáte.

Im Minnedienst, ja Wahrheit ist es, das Gebot des Vaters kennt ihr:

sfp 3

Poco più mosso.

Mir.

Fi-gu-ry jsou poma-te-ny! Vě-ru, to věc ne-slýcha-ná. Mně zdá se vy ši-dí-te!
Die Fi-gu-ren ir-rig ste-hen! Wahrlich das ist un-begreiflich, ihr trü-get, so dünket mich.

Poco più mosso.

Fer.

Ne-sly-ším, co pra-ví-te, jsem přec šlechtic.
Was ihr spracht nicht hör-te ich, bin ein Ed-ler.

Ar.

Do-bře tak!
So ist's gut,

Ma-lý spor jim ne-u-ško-dí, shla-dí vá-šeň, roz-um vrá-tí!
kleiner Streit bringt nicht Ge-fahr, Glut ver-kühlt, Ver-nunft kehrt wie-der.

Fer.

Dohra-je-me tu-to hru?
Spielen wir zu End' das Spiel?

Mir. (uraženě) (beleidigt)

Ne-ní to-ho za-potře-bí, lé-pe necháme to být!
Nein ich denk' es ist nicht nöthig, bes-ser ist's wir stellens ein.

III duch. III Geist. II. duch. II. Geist. I a IV. duch. I u. IV. Geist.

Měl jsi lí - bat! Ruč - ku vzít! Še - ptat slad - ce!

Sollt - est küs - sen Lip - pen fein. Flü - stern zärt - lich.

II a III. duch. II. III. G.

slad-ce! Dvor - ný být!

zärt-lich, höf - lich sein.

Ar.

V ne-bez-pe-čí ma-lý hněv, roz - um vrá - tí, schla-dí krev!

Solch ein klei-ner Streit ist gut, weckt Ver - nunft und kühlt das Blut.

Pro-spe-ro, teď jim se zjev!

Pro-spe-ro, jetzt ist es Zeit.

Moderato.

(Vejde Prospero.)
(Prospero kommt.)

Prosp.

Aj, pře-ká-ce-ny ša-chu

Ei, al-le Schach-fi-gu-ren

fi_gu_ry a na če_le mrak o_bou hráčů le_ží!
um_ge_stürzt, auf bei_der der Spie_len_den Stir_ne Wol_ken?

molto espress.

Nu a_spoň jste se ne_lí_ba_li, dě_ti, nu vi_dí_te, to ta_ké
Nun we_nig_stens ge_kost habt ihr nicht, Kin_der. Nun se_het jetzt dies ist ein

vý_ho_da! V zkouš_ce ob_stál jsi, můj dra_hý
Vortheil auch. Bestandst die Prüfung nun, mein theu_rer

sy_nu, dej ru_ku jí, teď te_pr_ve je
Sohn die Hand gieb ihr, dein ist sie jetzt, ja,

Andante mosso.

Mir. *f*

Fer. (obejme Mirandu.) *(Miranda umarmend.)*

Tak věč - ně chci Fer - tvá!
Will e - wig dein, Fer - dein!

Jak ny_ní te - be na své srd_ce vi - nu!
Nun kett' ich dich ans Herz mit Liebes_ban - den!

Andante mosso.

mf *sempre* Ped. *p*

nan - do můj být tvá!
nan - do nun sein!

f

Ó vět_ší roz_ko_še svět ne - po - zná!
O gröss'res Glück kann nie die Welt ver - leih'n!

f

Allegretto.

Duchove. Geister Soli. *pp* Sbor. *pp* Soli.

Na_má_ha_li jsme se mar_ně, Na_má_ha_li jsme se mar_ně za_to_pi_li jsme mu par_ně,
Ha_ben uns ge_müht ver_ge_bens, ha_ben uns gemüht ver_ge_bens. Ka_men nicht ans Ziel des Stre_bens

ffpp Allegretto.

Sbor.

Soli i sbor.
Soli und Chor.

za - to - pi - li jsme mu par - ně, Lá - ka - li jej ruč - kou, ší - jí
ka - men nicht an's Ziel des Stre - bens, Woll - ten rei - zen sein Ver - lan - gen

i rtů slad - kých po - e
durch ihr Münd - chen, Na - cken,

si - í, on však vů - le svo - jí král,
Wan - gen, doch sein Wil - le wi - der - stand,

Andante.

Prosp.

Teď pojďte, dě - ti, kvas nás če - ká skvě - lý a
Zum Mahle kommt, mit Gu - tem reich verse - hen, wir

o - do - lal a vy - tr - val!
harr - te aus und wi - der - stand!

Mir. *f*

Můj mi_lá_čku!
Mein Liebster du!

Fer. *f*

O
Du

f

překa_žet ne_bu_de_me A_ri_e_li! Ó větší,
wol_len A_ri_el hier nicht im We_ge stehn! O gröss'res

Sbor. *p* *f*

Ó bla_ho lá_sky, kam se sklo_níš, tam na ráj měníš
*O Glück der Lieb', wo du dich zei_gest, wird Welt zum Him_mel_*

ff

mf

Jak
Nun

mf

bla_ho mo_je! Ó bla_ho, bla_ho mo_je! Jak
mei_ne Won_ne! Du mei_ne sü_sse Won_ne! Nun

větší roz_ko_še! Ó větší roz_ko_še svět ne_po_zná!
Glück kannt' nicht die Welt! sie kann kein gröss'res Glück ver_lei_hen!

svět, svou pe_ru_tí když ze_mi clo_níš kraj vesnou zkvet, a
reich, wenn du zur Erd' die Schwin_gen neigst, blüht Früh_ling gleich, der

fp

Ar. *f* *rit.*

Teď je tvá ted' je
Sie ist dein, Sie ist

ff *rit.*

věč - ně jsi můj, tak jsem věč - ně tvo - je, tvá věč - ně
strah - let uns e - wig, für e - wig sü - sses Lie - bes -

ff

věč - ně jsem tvůj, ty jsi mo - je, ty jsi mo - je věč - ně
strah - let uns e - wig, für e - wig sü - sses Lie - - bes -

ff

Ó vět - ší roz - ko - še, ó vět - ší roz - ko - še ó vět - ší roz - ko - še svět
wahr - lich kein gröss'res Glück kann je die Welt verleihn, nie kann die Welt ein gröss'res

ff

člo - věk v tru - du, v sho - nu svém se stá - vá z pra - chu
Mensch, sonst ste - tem Leid zum Raub, steigt auf als Se - ra -

mf *ff* *rit.*

a tempo

tvá!
dein!

tvá!
glück!

mou!
glück!

ne - po - zná!
Glück verleihn!

se - ra - fem!
phim vom Staub!

fff a tempo *f*

(Vejde Kaliban, za ním Stefano a Trinkulo.)
(Kaliban, Stefano, Trinkulo treten auf.)

Allegro.

Moderato assai.

Kal. (podnapilý.) *(angeheitert.)*

Po špičkách! Po špič-kách!
Auf den Zehn! auf den Zehn!

Stef.

Je-nom ne-měj žád-ný strach!
Lass du kei-ne Angst nur sehn!

Trink.

Aj, to je-ho te-dy dou-pě? vy-pa-dá to ta-dy hloupě, sa-mé kni-hy, sa-mý škvár, ko-sti, leb-ky,
Ei, das al-so ist sein Zimmer. Aussehn kann es gar nicht dümmer, lau-ter Bü-cher, lau-ter Schund, Bei-ne, Schädel,

Stef.

sta - rý cár! Kde ho najdem?
schlech - ter Fund! Doch wo ist er?

Trink.

A je ta - dy?
Ist er na - he?

sempre pp

Kal.

Za o - po - nou se - dí tam ve své u - če - no - sti sám, ___
Hinterm Vorhang sitzt er dort, grübelnd, lernend immer fort! ___

tře - ba ti - še, než se zved, při - sko - či - ti k ně - mu hned, pra - vým o - kem
Lei - se eh' er sich be - sinnt, springet zu ihm hin geschwind, durch das Aug' in's

je - mu v leb ___ vra - zi - ti ten os - trý hřeb. Ty ho máš!
Hirn hin - ein, ___ schlagt ihm schnell den Na - gel ein! Hast ihn doch!

Trink. (kledá v klapsách.) *(in den Taschen suchend.)*

Ne, já ho nemám!
Kann ihn nicht finden.

Kal.

Te - dy má jej Ste - fa - no!
Al - so hat ihn Ste - fa - no!

Stef.

Ne, já ne - vi - děl ho a - ni,
Nein ich sah' ihn nicht ein - mal,

Trink.

mf

To lež
Lüg_ner,

jak jsme vy_táh_li jej z lo_dě, Trin_ku_lo jej k so_bě vzal!
als wir aus dem Schiff ihn zo_gen Trin_ku_lo nahm ihn zu sich.

p

dr_zá, kat tě spral! Ne_mám hře_bík ty ho máš, jen se
hol der Hen_ker dich! Hab' ihn nicht, nein, du hast ihn! Willst uns

mf

bíd_ně vy_mlouváš, ztra_tils ho na ces_tě sem, špat_ný chlap jsi,
an der Na_se zieh'n. Du verlorst ihn si_cherlich, schlechter Kerl du, hol'

f

3

ďas tě vem!
Sa_tan dich!

Kal.

A_le ho_ši žá_dné vá_dy, k če_mu kři_ky o ten
A_ber, Bur_schen, nur nicht wu_tig, um des Na_gels wil_len

mf

p

Ar. (ve výši.) (in der Höhe.)

Je_nom hla_vy do_hro ma_dy, na_kle_pej_te so_bě leb!
Stosst euch selbst die Kö_pfe blu_tig, haut euch selbst die Schädel ein.

hřeb!
schrein!

(šeptá Stefanovi.) (flüstert Stefano zu.)

Trin_ku_lo jej v kapse má, jen se to_bě vy_smí_vá!
Trin_ku_lo hat ihn bei sich, nur ver_höh_nen will er dich!

Stef.

Jis_tě na vlastní své o_či di_děl jsem, hřeb Trinku_lo má!
Si_cher mit den eig'nen Au_gen sah ich es, wie er ihn barg!

Ar. (šeptá Trinkulovi.) (flüstert zu Trinkulo.)

Ste_fa_no jej v kap_se má,
Ste_fa_no hat ihn bei sich,

Ať dá prohledat si kap_sy.
Sei_ne Taschen soll er zeigen.

Trink.

jen se to - bě vysmívá. To si ne_dám vě_ru lí - bit
nur verhöh - nen will er dich! Dass lass' ich mir nicht ge_fal - len,

Ste_fa_no má v kapse hře_bík, blá_zny jen si dě_la z nás.
Ste_fa_no verbirgt den Na_gel und hält uns zum Be_sten blos.

Kal.

O - ba blá - zní, pr_chá, čas, rych_le k dí_lu v je_den
Nar - ren bei - de! Zeit ver - floss! Schnell zum Wer - ke mit dem

Trink.

Ten chlap má jej, do_bře vím!
Lump, du hast ihn, auf mein Wort!

Stef.

ráz! A - le bez hře_bí_ku čím?
Stoss! Wo_mit, wenn der Na_gel fort?

(uhodí jej.)
(schlägt ihn.)

Po - moc, po - moc, vra - zi!
Hül - fe, Hül - fe! Mör - der!

Kal.

Tu máš lot - ře! (uhodí jej.) To jste pěk - ní
Nimm das, Schur - ke! (schlägt ihn.) Ei, ihr seid mir

(buší do Stefana.)
(prügelt Stefano.)

Tu máš, ba - bo, to ti pat - ří, zá - da to - bě
Nim, du Schwätzer, das ge - bührt dir! will den Rücken

(buší do Trinkula.)
(prügelt Trinkulo.)

Já - ti dám, chtít po - de - zří - vat li - di hodné
Will dich leh - - ren, zu verdächt'gen braver Leu - te

spiklen - ci! (chce mezi ně, aby je roztrhl, ale octne se v středu a je bit s obou stran.)
Hel - fer! (sie zu trennen, tritt zwischen beide und empfängt Prügel.)

non legato

na my - dlím! na my - dlím! Tu máš, ba - bo, to ti pat - ří,
dir zer bläun! dir zer bläun! Nimm, du Schwätzer, das ge - bührt dir,

po - cti - vé, po - cti - vé, ja ti dám, ja ti dám!
Ehrlich - keit! war - te nur, war - te nur, war - te nur,

Ou - vé, bě - da, o ži - vot jde v tom deš - ti hrozných
Ei, ei, weh' ums Le - ben geht's in der Schlä - ge wil - der

zá - da to-bě na-my-dlím, Tu máš! Tu máš!
will den Rücken dir zer-bläun! Nim̄ das! Nim̄ das!

po-de-zří-vat li-di hod-né, li-di po-cti-vé, li-di ho-dné, li-di
will dich leh-ren zu ver-dächt'gen bra-ve Leu-te, wart', will dich leh-ren, war-te,

ran! Ou - vé! bě - da! Ou - vé!
Flut! Au, weh'! Au, weh'! Au, weh'!

Poco più mosso, ma maestoso.

(předstoupí.)
(tritt hervor.)

Ar.

Tu máš! *ff* Ja-ký hlo-moz, ja-ký hřmot, ci-zin-ci tu, kde je
Nim̄ das! Welch ein To-ben, welch ein Lärm! Fremde sind hier, wo der

po-cti-vé!
war-te nur!

bě - da!
Au, weh'!

Poco più mosso, ma maestoso.

pán? Vy-kli-dím síň je-ho br-zy, sem du-cho-vé, v zá -
Herr? Sei-nen Saal will schnell ich lee-ren. Her, Gei-ster ihr hau -

— stu-pech, pe-kel-ní psi, ať chlap dr-zý po-zná hned vás
— fen-weis, ihr Höllenhunde her, die-sen fre-chen wei-set ew'-re

Allegro giusto.

po zu-bech!
Zäh-ne gleich!

(Objeví se dav pekelných psů fantastických tvarů a barev. Psi výštvou s hlasným štěkem Stefana, Trinkula i Kalibana z jizby.)
(Eine Anzahl Höllenhunde in fantastischen Arten und Farben kommt auf die Scene. Die Hunde hetzen heulend Trinkulo, Stefano und Kaliban im Zimmer umher und dann hinaus.)

Allegro giusto.

sfz m.d. m.d. m.s. m.s.

f sempre

ff

ff

fff

Ar.

Moderato.

p

Ú_kol můj jest u_kon_čen,
Nun ist all'mein Werk ge_than.

Moderato.

p

pán snad bu_de spo_ko_jen.
Mei - ster wird zu - frie_den sein.

pp

mf

Du_cho_vé, můj vem_te
Neh - met Dank, ihr Gei_ster

dík,
mein,

p

ješ - tě ma - lý o - kamžik a jsem
noch ein Au - gen - blick, nur klein, bin dann

váš, zce-la váš! Ne-smím za-po-me-nout však,
frei, ganz dann frei! Doch ver-ges-sen darf ich nicht,

p *pp*

u-bo-žá-ků že jsem stráž, jež tam blou-dí po o-stro-vě a se
dass ich Schirm der Ärm-sten sei, die jetzt durch die In-sel ir-ren, die, ver-

ppp sempre

ma-tou v každém slo-vě, neb ztra-ti-li zrak a sluch; ne-zná a-ni dru-ha
zweifelnd ob der Wir-ren, ein-ge-büsst Ge-hör, Ge-sicht. Kei-ner kennt den An-dern

druh jak by stín byl duch a duch! Na těch teď svou sí-lu zku-sím,
mehr, als ob er nur Schat-ten wär'! Jetzt gilts al-le Kräf-te zwin-gen,

p *p* *p*

všecky sem je svésti musím, Prospero by v pravý čas, navrátil jim
her muss ja ich alle bringen, dass mein Herr, der sie gebannt, wieder allen
rozum zas!
gäb' Verstand.
(odejde.)
(geht ab.)
Allegretto vivace.
Maestoso.
(Vejde Prospero v obyčejném svém hávu kouzelnickém, hluboce zamyšlen.)
(Prospero tritt in der Tracht des Zauberers, in tiefes Sinnen verloren auf.)
Prosp.
Tak ostrove můj, sbohem buď
Nun, Insel, zieh' ich Heimatwärts!

mf p

co teď mi bou - ří, pl - ní hruď, lze vě - ru těž - ko vy - slo - vi - ti, zač,
Was jetzt für Sturm durchbraustmein Herz, dem kann ich kei - ne Wor - te ver - leih'n, dir

za vše mám ti vdě - čen bý - ti! Tys u - prch - lí - ka při - jal vlíd - ně jej nechals ží - ti
In - sel dank ich Glück und Le - ben, den Flüchtling hiessest du Will - kom - men, gabst ihm ein Dasein

pp p

bez všech pout, co mo - hla dce - ra má se klid - ně na raj - ské pou - pě ro - zvi - nout. Tys
oh - ne Mühn, dass mei - ne Toch - ter konnt zur frommen zur hol - den E - dens - blum' er - blühn. In

dolce pp

Andante.

v zá - še - ří svých pla - tá - nů a jil - mů, bu - ků ro - zlo - ži - tých,
dei - ner Wäl - der dunk - ler Pracht, der Ul - men, Bu - chen rings zer - streut,

Andante.

ppp

mf
zří - del svých, v svých slu-jích skry-tých skyt u-štva-né-mu o-chra-nu!
hab dei-nes Schirm's ich mich er-freut, barg mich in dei-ner Grot-ten Nacht.
p
f
Ach, vždy ti vdě - čen zů-sta-nu! p Ó sbo - hem ti-ché vl-ny
Dir e - wig sei - mein Dank gebracht. O le - bet wohl ihr stillen
f
pp
mf
zdro - jů, ó sbo - hem sni-vé me-chy skal, je
Quel - len, o, le - bet wohl, ihr Fels und Hain, die
p
po kli - du, v změť no-vých bo-jů mne vo-lá no-vý
Ruh' ist hin, be-weg-te Wel-len des Le-bens-kam-pfes
Maestoso.
Maestoso.
f
fp
mf

mf

i - de - al! Za hes - lem svým jdu po - vi - nno - sti, v pří - boj no - vých
war - ten mein. Mich soll der Wahl - spruch Pflicht be - ra - ten, will jetzt in Bran - dung

f p

f colla voce f

u - dá - lo - stí, ne kou - zel - ník, však člo - věk, král! A
neu - er Tha - ten, statt Zaubrer, Mensch und Kö - nig sein! Du,

ty, můj ča - ru - pl - ný pru - te, svou sí - lu roz - vlň na - po - sled, než v mo - ře
treu - ste al - ler Zauber - ru - then, zum letz - ten - mal sei Kraft be - lebt, eh' dich in

fp f fp f fp

Allegro maestoso.

(mává holí)
(Bewegt den Stab.)

bou - ří - cí a kru - té, tě vrh - nu s ná - pl - ní svých věd!
wil - den Mee - res - flu - ten dein Meister und dein Herr be - gräbt!

f f

ff

Nuž, zmiz - te, vy stě_ny, zmiz - te, vy ko_by, i
Nun, stür - zet ihr Wände, schwin_det ihr Sei_ten, ihr

fp

s per_ga_me_ny z pradá - vné do - by, zhltni vás zem!
Per_ga_men_te ur_al - ter Zei - ten, schwindet nun All'!

S třeskotem se propadá obydlí Prosperovo. Krajina jako v prvním jednání, v zátoce skalní koráb Alonsův k odjezdu připravený.
Unter Getöse versinkt Prosperos Hütte. Die Scene verwandelt sich in die Landschaft des ersten Actes, in der Felsenbucht Alonsos Schiff zur Abfahrt bereit.

ff

ff tutta forza

f

Můj A - ri - e - li, sem!
Mein A - ri - el, komm her!

Vstoupí Ariel, veda za sebou Alonsa, Antonia, Sebastiana a ostatní
Ariel tritt auf, ihm folgen Alonso, Antonio, Sebastanio und sämmtliche

sf

rit.

plavce z korábu ztroskotaného. Tito jdou jako ve snách, tápajíce kolem jako smyslů zbavení. Z druhé strany
Schiffsangehörige. Sie wandeln wie im Taumel, der Sinne nicht mächtig. Von der andern Seite kommen Fernando, Miranda

a tempo

pp sempre

přicházejí Fernando, Miranda a Gonzalo v hovoru. Ve vzdálenosti za nimi Stefano, Trinkulo a Kaliban.
und Gonzalo im Gespräche. In einiger Entfernung folgen ihnen Trinkulo, Stefano und Kaliban. Prospero steht im

mp pp mp pp

Prospero stojí uprostřed s pozvednutou holí, slavnostně.
Vordergrund mit dem erhobenen Stabe.

Prosp. Maestoso.

f mf

Vy du-cho-vé, již slu-je o-bý-vá-te,
Hört Gei-ster mich, die in den Grotten le-bet,

pp ppp p Maestoso.

jež hostí mo-ře, o-bla-ka i zem, již ve-the-ru svůj zla-tý
ihr, die ihr Haupt auf Erden und im Meer, auch ihr, die in dem goldnen

p pp

poco string.

f 3

palác má-te, slet'-te se sem! Můj
Ä-ther we-bet, fliegt al-le her! Nehmt

p mf f

a tempo

pozdrav při_jmě_te zde na_po_sledy, chci roz - lou_če_ní po_zdrav dá - ti
mei_nen letz_ten Gruss in die_ser Stunde, bin Ab - schiedsgruss zu ge_ben euch ge-

p *mf*

vám a pohřbít v mo - ři vše - cky svo_je vě - dy!
willt, will auch mein Wis - sen weih'n dem Meeres - grun - de.

mf *p*

poco string. *f* *a tempo* *p*

Sleťte se sem! Však tem_to stí - nům
Fliegt al_le her! Doch die_se Schat - ten,

p *mf* *f* *pp*

jež tu mat_ní blou - dí, jimž ve_se_lý kol ži_vot mrt - vým
die verwirrt noch ge - hen, für die rings fröh - lich Treiben tod - tes

snem, zas ži_vot vdechněte! at' jas_ně sou_dí,
Bild, haucht Le_ben wieder ein auf dass sie se_hen,

poco string. **f** *p a tempo*

slet'_tě se kol! At' o_tec v ná_ruč zas
fliegt al_le her! Dass kann ans Herz den Sohn der

p *mf* **f** **pp**

při_vi_ne sy_na, druh druha ví_tá sladkým po_libkem. Všem
*Va_ter pressen, dass ei_nen Gruss den An_dern froh und mild. Ver_*

rit. **ff** *rit.* *mf*

Grave.

od_puš_tě_ní! Smí_ře_na bud vi_na, slet'_te se sem!
zeih_ung al_len! Sün_de sei ver_ges_sen, fliegt al_le her!

p **f** *string.*

f Grave. **pp** *mf*

ff 3

Allegretto.

slet'_te se sem!
fliegt al_le_her!

Sbor duchů. v oblacích kolem.
Chor der Geister. *in den Lüften.*

f

Mi_stře náš, slyš! My jsme tu již!
Mei_ster ge_bent! Wir sind be_reit!

8

f ff mf Allegretto.

Co si pře_ješ na_po_sled, vy_ko_ná_me
Was du wün_schest dir zu_letzt, es ge_sche_he

8

hned!
jetzt!

8

f mp p

Adagio.

Všichni se poznávají, nabývajíce života a objímají se na vzájem. Fernando chvátá
Alle wieder zum Bewusstsein kommend, erkennen einander und umarmen sich. Fernando

rit. molto pp tutto legato

v objetí otcovo, přiváděje mu Mirandu, Alonso i Antonio vrhají se k nohám Prosperovým, prosíce za odpuštění. On je zvedá a tiskne jim pravici.

eilt zu seinem Vater, ihm Miranda zuführend. Alonso und Antonio stürzen Prospero zu Füssen, um Vergebung flehend. Prospero hebt sie auf und drückt ihre Rechte.

pp p mf p pp

sempre poco a poco string. sin al Moderato.

p mf f ff

Moderato.

mf f f ff

8

Allegro moderato.

Al. na srdci Fernanda. *am Herzen Fernandos.* f

Maestoso.

Jak te_dy

*Bist un_ver_*

string. ff fff ff

živ a zdráv! Ó srd_ce tluk svůj stav!
letzt? du lebst! O ger_ne stürb ich jetzt!

mf

Andantino sostenuto.

Mir. k Alonsovi. *zu Alonso.*

p

Ty s ná_mi ot_če pojď!
Bei uns mein Va_ter bleib!

Fer. p

Ach, ot_če, zde má choť!
Sieh, Va_ter, hier mein Weib!

Andantino sostenuto.

pp

poco più mosso

Ant. k Prosperovi. *zu Prospero.*

mf

Ty bra_tře od_pouš_tíš?
Hast du ver_ge_ben mir?

Trink. ff

Buď Pro_spe_ro_vi slá_ va!
Pro_spe_ro mö_ge le_ ben!

Stef. ff

Buď Pro_spe_ro_vi slá_ va!
Pro_spe_ro mö_ge le_ ben!

Prosp. mf

Dost
*Ge_*

f ff p

po_trestán jsi již! Dost zku_si_li jste hrů - zy, i ty, i tvo - ji
nug ward Strafe dir. G'nug Schrecken dich be - schwer - ten und al - le dei_ne Ge -

Kal. líbá nohy Prosperovy.
küsst Prosperos Füsse.

dru_zi. A co já ří_ci mo - hu, ty po_do_ben jsi
führten! Und ich, was war_tet mei - ner, du bist der Göt_ter

bo - hu! **Prosp.** Tak zlo tvé do_brem splá - cím a o_strov tvůj ti
ei - ner! Will gut auch dir mich zei - gen, dir sei die In_sel

vra - cím, dle chu_tě své žij tam a v mys - li
ei - gen, leb nach ge_fal - len dort, ge - seg - net

Allegro moderato.

Al.

že - hnej nám! Nám no - vý ži - vot vstá - vá!
sei der Ort. Uns blüht ein neu - es Le - ben.

Sopr.

Buď Pro-spe-ro - vi
Pro - spe - ro mö - ge

Alt.

Buď Pro-spe-ro - vi
Pro - spe - ro mö - ge

Ten.

Všichni ve sboru.
Alle im Chor.

Buď Pro-spe-ro - vi slá - - va!
Pro - spe - ro mö - ge le - - ben!

Bass.

Buď Pro-spe-ro - vi slá - - va!
Pro - spe - ro mö - ge le - - ben!

Allegro moderato.

slá - va! i slá - va snou - ben-cům
le - ben! dem Braut - paar gleich - falls Heil!

slá - va! i slá - va snou - ben-cům
le - ben! dem Braut - paar gleich - falls Heil!

i slá - va snouben-cum! květ dlouhé vě - ky
dem Braut - paar gleichfalls Heil! Glück sei durch lan - ge

i slá - va snouben-cům, květ dlouhé vě - ky vzda - ru jich
dem Brautpaar gleichfalls Heil! Glück sei durch lan - ge Jah - re dem

květ' dlou_hé vě_ky v zda_ru, jich
Glück sei durch lan_ge Jah_re dem

květ' dlou_hé vě_ky v zda_ru, květ' dlou_hé vě_ky v zda_ru jich
Glück sei durch lan_ge Jah_re, Glück sei durch lan_ge Jah_re dem

květ' dlou_hé vě_ky v zda_ru jich
Jah_re euch zu theil! Glück sei durch lan_ge Jah_re dem

po_žeh_na_ný dům! Květ' dlou_hé vě_ky v zda_ru jich
gan_zen Haus zu theil! Glück sei durch lan_ge Jah_re dem

ff

po_žehna_ný dům! Buď Pro_spe_ro_vi slá_va!
gan_zen Haus zu theil! Pro_spe_ro mö_ge le_ben!

po_žehna_ný dům! Buď Pro_spe_ro_vi slá_va!
gan_zen Haus zu theil! Pro_spe_ro mö_ge le_ben!

po_žehna_ný dům! Buď Pro_spe_ro_vi slá_va!
gan_zen Haus zu theil! Pro_spe_ro mö_ge le_ben!

po_žeh_na_ný dům! Buď Pro_spe_ro_vi slá_va!
gan_zen Haus zu theil! Pro_spe_ro mö_ge le_ben!

ff fff

slá - va! slá - - va!
Heil ihm! Heil ______ ihm!

slá - va! slá - - va!
Heil ihm! Heil ______ ihm!

slá - va! slá - - va!
Heil ihm! Heil ______ ihm!

slá - va! slá - - va!
Heil ihm! Heil ______ ihm!

ritenuto assai

Lento.

Prosp. k Arielovi.
zu Ariel.

Ty du - chu můj, sem v po - sled spěj, e - the - rem pluj, svou
Du halfst zum Sieg durch treu - es Thun, zum Ä - ther fliegt, frei

Maestoso.

vol - - - - - nosť měj!
bist du nun!

Allegretto.

Maestoso.

m.s.

Allegretto.

p

v kví - tí se krej a ko - lí - bej! Ves - mí - rem
In Blü - then tauch' dich, wieg ihr Haupt, mil - de und

tr tr

mfp

hraj, svět ti buď báj, zem ti bud ráj!
süss den Ä - ther grüss, dein Pa - ra - dies!

mfp *pp*

Za tvo - je služ - by, vše - cky tvé tuž - by splň - te se
Für dei - ne Dien - ste Wün - sche, selbst kühn - ste, gleich sein er -

pp e leggiero *pp*

hned! Pla - menem buď,
füllt. Flammende Lust,

f 3 8

p espress.

v u - stydlou hrud' v puk roz - dmi květ!
weck' in der Brust je - ner, die wild'

ptá - ka řid' let, bud' krů - - pěj
Sor - ge er - füllt! Sei Keim ___ des

mí - - zy ve vě - tvích bří - - zy
Le - - bens, schütz' je - des Stre - - - ben,

vče - - lám nos pel
rein oh - ne Fehl!

spí - - jej se bez - - dnem
Bis zu den Ster - - nen

8

p

ve tan - - ci hvězd - - ném!
dring' in die Fer - - nen!

8

mf

ff

Zdráv
Heil

8

f

A - - - - - - - - -
A - - - - - - - - -

8

ri - el!
ri el!

Zdráv
Heil

Zdráv
Heil

ff

A
A

A
A

ff

ri - el!
ri - el!

ri - el!
ri - el!

Lento. Ar. *f*

Dík, mis-tře dra-hý!
Nimm mei-nen Dank nun!

fp
Lento.

f poco più vivo

vzdu-chu, mo-ře, ze-mi, jsem váš,
Erd' und Mee-res-gei-ster, bin frei,

molto rit. *pp* *mf con moto*

jsem váš, mne stop-te
bin frei, fol-get nun

p *f* *pp* *mf*

di-vy vše-mi!
all' dem Meister!

sfz

Allegretto vivace.

f *mf* *p*

fp *fp* *fp*

Prosp.

Allegro moderato.

A ny_ní k břehu, ko_ráb
*ZumStrand,dasSchiff harrt, steht in Be_*

f Allegro moderato.

fp *fp* *fp*

Široce.

če_ká, by zpět k do_mo_vu s ná_mi jel. Nás žád_ná bou_ře ne_po_le_ká,
reitschaft, das uns zur Hei_mat bringt zu_rück, kein Sturm be_droht uns fer_ner mehr,

f Breit.

Allegro.

neb po_ve_de nás A_ _ _ri_el.
denn uns ge_lei_tet A_ _ _ri_el.

Sopr.

Alt.

Ten.

Zpět ku do_mo_vu!
Zu_ rück nun nach Haus

Bass.

Zpět ku do_mo_vu, vlasť již če_ _ká, zpět
Zu_rück nun nach Hau_se, zu Hei_ _mats_aun,

Allegro.

sfz *f*

ff

Vlasť již čekcá, vlasť již
Hei - - mat winkt uns! Hei - - mat

ff

Vlasť již če - - ká, vlasť již
Hei - - mat winkt uns! Hei - - mat

ff

Vlasť již če - - ká, tam ženy, dítky, v duších
Hei - - mat winkt uns, dort Frauen, Kinder harren

ku domovu, zpět ku domovu, tam
nun nach Haus, zurück nach Haus, dort

če - ká, vlasť již če - ká,
winkt uns! Hei - - mat winkt uns!

če - ká, zpět ku domovu, vlasť již če - ká,
winkt uns! zurück nach Haus, die Heimat winkt uns!

ples, nás čekají, v duších ples nás
freud - voll jetzt auf uns, nicht quält Grauen

ff

ženy, dítky, v duších ples, nás čekají. Víc
Frauen, Kinder freude - - voll erwarten uns nicht

ff

víc | ne-po-le-ká je na-ší | ztrá - ty | žal a
nicht | quä-let mehr Grauen sie, ob | uns' - res | Schick - sals

víc | ne-po-le-ká je na-ší | ztrá - ty | žal a
nicht | quä-let mehr Grauen sie, ob | uns' - res | Schick - sals

če-ka-jí, víc | ne-po-le-ká je na-ší | ztrá - ty | žal a
län-ger sie, nicht | quä-let mehr Grauen sie, ob | uns' - res | Schick - sals

ne-po-le-ká je na-ší | ztrá - - ty | na-ší ztrá-ty | žal a
quä-let mehr Grauen sie, ob | uns' - - rem | bitt-rem Schicksal | sie und

ff

Poco maestoso.

ff

dès. | Pod žez - lem Fer - | nan - - da | v bla-hu,
Groll. | Das Scep-ter in Fer - | nan - - dos | Hän-den,

dès. | Pod žez - lem Fer - | nan - - da | v bla-hu,
Groll. | Das Scep-ter in Fer - | nan - - dos | Hän-den,

dès. | Pod žez - lem Fer - | nan - - da | v bla-hu,
Groll. | Das Scep-ter in Fer - | nan - - dos | Hän-den,

dès. | Pod žez - lem Fer - | nan - - da | v bla-hu,
Angst. | Das Scep-ter in Fer - | nan - - dos | Hän-den,

ff Poco maestoso.

Maestoso.

fff

Mi - ran - dy je - ho krá - lov - ny, svou šťast - ně
Mi - ran - da sei - ne Kö - ni - gin, da kann sich

Maestoso.

fff rfz

vy - pl - ní - me drá - hu! Buď zdráv! zdráv,
Glück nie von uns wen - den! Die Zau - ber -

Moderato. mf

Moderato.

o - stro - ve ča - - - - rov - ný!
in - sel sie mö - - - - ge blühn!
o - stro - ve ča - - - - rov - ný!
in - sel sie mö - - - - ge blühn!
o - stro - ve ča - - - - rov - ný!
in - sel sie mö - - - - ge blühn!
o - stro - ve ča - - - - rov - ný!
in - sel sie mö - - - - ge blühn!
Sbor duchů. Chor der Geister.
Jsme vol - ni dnes,
Frei sind wir heut!
Jsme vol - ni dnes,
Frei sind wir heut!
ppp
všem zdar a ples
Euch Glück und Freud'
všem zdar a ples
Euch Glück und Freud'

Ar. *ff*

Všem zdar!
Euch Heil!

od ze - mě do ne - bes! od ze - mě do ne - bes!
in Erd und Himmels weit, in Erd und Him - mels weit!

od ze - mě do ne - bes! od ze - mě do ne - bes!
in Erd und Himmels weit, in Erd und Him - mels weit!

mf *p* *pp*

mf *p* *pp*

pp *ten.*

Opona spadne.
Der Vorhang fällt.

ten. *ten.* *m. d.*

ppp *pppp*

Konec zpěvohry.
Ende der Oper.